

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имене увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ВЕЛИКА ЗЕМЯ ДЪРЖАВА

ПЪРВА ЧАСТ

Борислав Иванов ИВАНОВ

За разлика от застиналия за стотици хилядолетия напред животински свят на инстинктите, човешката цивилизация динамично се променя, постоянно се развива и еволюира бързо в съвсем кратки за природата времеви периоди. Способността за непрестанно усъвършенстване човек придобива от божественото дихание при Сътворението, когато заедно със Словото получава Любов към Истината, Вяра в тържеството на Истината, Разум за намиране пътя към Истината. На Земята се появява създание, образ и подобие на самия Творец, съзнаващо, мислещо, вярващо същество, устремено към светлината на божествената Истина. С първата проява на Човешкия Дух започва историята на земната цивилизация. Върховно постижение на човешкия гений, обществото е негов дом, негово убежище, негова защита в един враждебен свят, изпълнен с опасности. Обществото е жизнено необходимо за оцеляване, но и за духовно израстване, защото всички духовни ценности се проявяват в социалното поведение на човека. Общественият порядък стои в основата на процъфтяването на всяко общество. Естествената линейна обществена йерархия най-често се оприличава на дърво с връх и низходящи клонове, т.нар. "световно дърво", изконен култов символ на световното устройство, присъстващ в най-древните религии. Още от най-дълбока древност хората възприемат в представите си обществения съюз като единен организъм, където всеки човек заема определено място и носи съответните отговорности, а от обединените усилия на всички части на общественото тяло зависи съвместното благополучие. Висшите управленски институции винаги се отъждествяват с главата на обществения организъм, обикновеният народ с краката, а всички останали съсловни групи се разполагат според значението си между върха и основата. Идеята за обществен организъм логично води до извода, че висшестоящите и низшестоящите съдбовно зависят един от друг и не могат да съществуват един без друг. Всяка система без управление се разпада, затова главата на държава, главата на църква, главата на фирма, главата на семейство и пр., получават съответната почит и признание.

На стр. 8-9

Къде се дяна безплатната енергия?

Никола Тесла, роден на 09.07.1856 в Смилян, Австро-Унгария (днешна Хърватия) - починал на 07.01.1943, Ню Йорк, САЩ

изпратил **Владимир ВЛАДИМИРОВ**
<http://pencil.hit.bg>
превод от <http://www.nexus-magazine.com/freeenergy.html>
©2001 by Peter Lindemann, DSc
Clear Tech, Inc.
PO Box 37
Metaline Falls, WA 99153, USA
Telephone: (509) 446 2353
Email: support@free-energy.ws
Website: <http://www.free-energy.cc>

В края на 80-те години научните списания в областта на електротехниката предсказаха, че ще бъдем свидетели на "безплатно електричество" в близко бъдеще. Невероятни открития относно природата на електричеството ставаха ежедневно. Никола Тесла демонстрираше "безжични мълнии" и други чудеса, свързани с високочестотни токове. Както никога цареше една възбуда и вълнение за идното бъдеще.

На стр. 10-11

ПРИКАЗКА ЗА ИЗГЪБЕНИТЕ ДУМИ

Венцислав Йорданов ДИНЕВ

Живееше един разказвач на приказки. Той беше облечен с дрехи, съшити от безброй пъстри парчета, а на гърба си носеше една торба, цялата в шарени кръпки. В нея събираше хилядите весели усмивки, разноцветните думи и добри пожелания. Щом видеше някоя красива, малка дума, незабелязана като

дребно камъче, пропусната като падащо есенно листо, пренебрегвана като стар спомен или съвсем забравена като слънцето в нощта, той я пхваше в торбата, в едно от безбройните джобчета. И когато забележеше тъжно лице и плачещи очи, изваждаше красивата дума и с някакво възшебство я прев-

ръщаше в чудна приказка. Сълзите изчезваха от лицата. Тъгата се разпиляваше и в душите разцъфваха благи усмивки. Неволите се разтапяха и се превръщаха в извор жива вода. И смехът бълбукеше весел и безгрижен. Имаше приказки за радост, имаше приказки за поука.

На стр. 14

ISSN 1312-7063
В каталога на РП нашият номер е **618**

РЕГОНАЛНА СРЕЩА В БЛАГОЕВГРАД
На 15. 05. 2007 год. /вторник/ от 18.00 часа в гр. Благоевград, в Младежкия дом, ще се проведе творческа среща на тема "От Орфей до наши дни". На срещата ще присъстват поетът и писателят на Родопска планина **Никола Гизов**, автор на книгите "Космос от мъка и песен" и "Орфей и цветята", **Николай Кафтанджиев** - биограф и изследовател на народния лечител **Петър Димков**, и издателят на в-к "Родово имене" **Атанас Панчев**. Поканват се всички желаещи да присъстват.
Вход свободен

ОРФЕЕВА СРЕЩА ЗА РОЛЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО И РУСИЯ В ГРАД СОФИЯ
На 14.05. /понеделник/ 2007 г. в гр. София, в читалище "Славянска беседа", намиращо се на ул. "Раковски", от 18.00 ч. ще се проведе творческа среща с писателя и поета на Родопска планина **Никола Гизов**, автор на книгите "Орфей и цветята" и "Възкресението на Орфей". На срещата ще присъства издателят на вестник "Родово имене" **Атанас Панчев** и представители на творчески кръг "Орфеана". Поканват се всички желаещи да присъстват.
Вход свободен

Свобода и справедливост за българските милосърдни сестри, практикували в Либия най-благородната професия в света - медицинската. Да се прекратят жестокостите над тези, които не са отнемали, а са дарявали живот и здраве на хората, а сега са невинни жертви на политически заговор.

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ АНАСТАСИЯ

Минавали години, родът се продължавал. И в поколенията всяко на моите предци все имало някой, който поисквал да отиде там, където друг народ живеел, толкоз сходен външно, но със съдба различна. Отивали във вид различен. Изгубвали се ту сред воините, ту сред жреците, ту като учени се те представяли. Като поети, с поезията си блестяли. Опитвали се да разкажат, че има друг път към щастието на човека, че този, който всичко е създал, е редом, но ненужно е от него да се крият заради суетата меркантилна, и че не бива да се кланят на същности различни, вместо на Отца в угода да живеят.

Те се стремели да разкажат и загивали. Но дори когато оставала сама жена или пък мъж, те на своята любов приятеля откривали сред хората, живеещи различно, и продължавал се родът, неизменяйки от Първоизточника своите помисли и начин на живот.

ЗА ДА ПОЧУВСТВАШ НА ВСИЧКИ ХОРА ДЪЯНИЯТА

- Анастасия спри, - като с ток мисъл ме удари, - казваш ти, че всички са загивали. И продължава туй хилядолетия. И всички опити били са безуспешни и човечеството все по своя път върви?

- Да, всички опити били са неуспешни на моите прамайки и отци.

- Значи загивали са всички, туй ли?

- Всички онези, които при хората отивали и да им говорят се стремели.

- Това само едно ще значи - и ти ще загинеш както всички. Ти започна също да говориш. И да се надяваме на нещо друго е просто глупаво. Ако никому се не е удало света да промени и начина на живот на обществото, тогава защо ти...

- Защо за смърт без време да говорим, Владимире? Както виждаш, продължавам да живея. И ти си редом, и расте синът ни.

- Какво вселява в тебе сигурност? Какво заставя те да вярваш, че ще победиш именно ти, въпреки на твоите предци неуспешните старания? Ти само говориш, както и те.

- Само говоря, така ли смяташ? Някога по-

внимателно фразите ми погледни, Владимире. Не са те за ума. В тях информация, неказана по-рано няма, но хората четат ги и чувства бурни у мнозина те запалват. Всичко е затуй, че построени са така, че много хора виждат между редовете. Поезията на собствената им душа попълва недоизказаното. И не аз говоря за Божествената истина, а те самите я откриват. И все повече стават, вече не ще ги отклониш от пътя на мечтата, на Бог присъща само. Още мисията моя не е завършила, а желанието в душите на мнозина, което и Творецът чака, вече се претворява. Това е главното.

Когато душата с мечта към нещо устреми се, то повярвай, сигурно е, всичко в живота обезателно ще се претвори.

- Тогава ми кажи защо с такива фрази по-рано всичко туй не е излагано?

- Не зная. Може би Творящият е блеснал с енергия нова? Говореща по новому за онава, което всеки ден край себе си ние виждаме; виждаме, но не му отдаваме необходимото значение. И чувствата ми не се лъжат, аз усещам ясно. Той енергиите свои отново ускорява. Изгрев сътворява за цялата Земя. Земните Му дъщери и синове ще видят живот такъв, какъвто енергията на мечтата Божествена е сътворила. И ти, и аз към него ще сме съпричастни. Но главното! Но главното са те, онези първите, които да усетят са успели тези мисли, които между редовете се четат, мисли, които енергиите са вселили като музика в човешките души. Всичко се получи! Всичко се случи! И в мислите си хората нов свят вече строят.

- Ти някак все общо говориш, Анастасия. Конкретно кажи, какво да правят хората, какъв и как да построят те този свят, в който щастливи всички ще живеят?

- Не мога сега конкретно, Владимире. В живота на човечеството на Земята е имало трактати много. Прекланяли се хората пред доста от тях. Но те са безсмислени. Трактатите нямат сили света да променят и точката единствена това доказва.

- Каква точка? Не разбирам.

- **Онази точка във Вселената, където предел на всичко е определен. Онази точка, на която човечеството цяло днес стои. Зависи всичко от това в коя посока то ще направи следващата крачка.** И затова ти казвам, че смисъл няма в трактатите. От сътворението до днес човечеството жи-

вее движено от чувства само.

- Чакай, Чакай. И аз какво?.. И аз ли не съм направил нищо през живота си с ума?

- Владимире, ти, както и всички хора, със своя ум съотношението на материята около тебе си променял, стремейки се посредством материалното да изпиташ усещания, онези чувства, за които интуитивно знаят всички хора. Които търси всеки, но не ги намира.

- Какви усещания? Какво търси всеки? За какво говориш?

- За това, което чувствали са хората там, в първоизточника, когато в рая са били.

- И какво, значи искаш да кажеш, че толкова дела с ума съм свършил, за да позная тези чувства райски?

- А ти, Владимире, сам помисли за какво делата твои си вършил?

- Как за какво? Както всички и аз устройвал съм живота си и този на семейството ми. За да се чувстват не по-зле от другите.

- "За да се чувстват" - ти го каза.

- Да, казах го.

- Сега разбери. "За да почувстват"... са деянията на всички хора.

- Е, как така "на всички". На наркоманите действията също ли са търсене на онези чувства?

- Разбира се. Те, както всички, стремят се да намерят онези чувства, вървейки по свой път. Като подлагат земното си тяло на изтезания, употребяват опиат, та за миг, поне донякъде, той чувството велико да им помогне да познаят.

Пияницата, който е забравил всичко, намръщен пие отровата горчива само затова, че търсенето на прекрасното чувство и в него е живо.

И напруга ученият ум, механизъм причудлив изобретява и струва му се, че това ще помогне нему и на всички други удовлетворението да познаят. Но напразно.

През своята история безсмислици немалко мисълта човешка е изобретила. Владимире, спомни си - и теб предмети много те обкръжават, там където живееш. И всеки от тях се смята за достижение на мисълта научна. Трудът на много хора е изразходван за появата му. Но само ми кажи, моля те, Владимире, кой от тях те е направил щастлив и удовлетворен?

"СЪТВОРЕНИЕ", Владимир МЕГРЕ
Превод М. Дончева

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акаг. Михаил П. ШЧЕТИНИН

Единният образ на утрешния ден. На мен ми се иска мечтата за бъдещото училище да бъде обща, за да израсте от ежедневието, да стане основа на целия ни живот. Бъдещето се ражда днес. То израства във всяка добра постъпка, в борбата за по-доброто, в по-хуманните, по-красиви отношения.

Трудно е да се каже кога стигнахме до единното виждане на образа на бъдещото училище. А и едва ли е възможно да се фиксира точен ден и час. И все пак особена роля при оформянето на мечтата изигра спорът на деветокласниците по време на поредното генерално почистване на училището, през ранната пролет на 1975 година. Борбата за чистота стана крачка по пътя към новото училище. Това беше първото, общо за целия колектив дело, в което като равни, рамо до рамо, участваха учители и ученици, в което започна да се оформя чувство за отговорност не само за себе си, но и за всички.

Ожесточено търкайки пода, ние отново започнахме разговор за това защо, въпреки че ни се струваше, че са взети всички мерки в училището, както преди се налагаше често да се правят генерални почиствания.

- Трябва да се направи училището такова, че в него да не смеят да стъпват с мръсни крака - прозвъня гласът на Зоя Флорова над потните глави на деветокласниците, съсредоточено търкащи избелелия от честото миене под...

- А нима с нашите може да се направи нещо... - скептично въздъхна Сергей Прокофиев, леко разтягайки думите.

- Може, ако се заемем!

- Ето, нали казах - избоботи Прокофиев. - Само приказваме. Още нищо не сме направили, а вече и разногласия...

- Защо? - не издържах аз. - Според мен всички говорят за едно и също: необходимо е ново училище. Такова, в което имаме желание да ходим, да го обичаме. Искате ли да ви разкажа как

виждам утрешния ден на нашето училище?

- Искаме! Разказвайте! - задружно, почти хорово, отговориха децата.

- Тогава давайте темпо, за да си "изкараме" време за разговор. Но и вие за тези минути помислете за това какво искате да видите училището, за да е приятно на всеки и да не му се иска да си тръгва от него...

Насядахме в класа.

- Може ли въпрос? - вдигна ръка Алимов.

- Казвай, Толик...

- Този разговор сериозен ли е или просто така - пътешествие в страната на фантазиите. Защото нямаме време, в къщи ни чака стопанството.

- Разговорът е сериозен. Затова давайте своите предложения.

Отначало плахо, а след това все по-смело и по-смело започнаха изказванията на деветокласниците: така да се организира учебният процес, че всичко да се прави в часовете, да няма

домашни задачи; ученикът и учителят да се отнасят с уважение един към друг; да има повече и най-разнообразни кръжоци, за да намери всеки любимо занимание; да се създаде помощно стопанство, работилници, за да се придобие специалност още преди завършване на училището; да се купят автобуси, катери и всяко лято да се пътешества заедно по страната; да се организира свой лагер някъде в гората или на брега на морето, за да почиват в него и чавдарчета, и пионери, и комсомолци...

- Деца! Време е да теглим чертата. Аз се радвам, на мен ми провървя, че съм ваш директор. Днес вие ми дадохте много ценни съвети. И ако училището, за което говорихме, е във вашите сърца, то обезателно ще го има. Но искам да ви попитам: готови ли сте да се борите за това училище, няма ли да отстъпите пред изпитанията?

- Няма да отстъпим! - дружно изстреля девети клас.

Трябва да си врачка, за да можеш бързо да вземеш решение по повод на едно или друго запитване - дали да приемеш кандидата или той ще обърне всичко с главата надолу и ще причини много повече бели, отколкото е в състояние някога да поправи. Но дори да се случи точно така, пак не знаем дали пък в това няма някаква скрита причина.

Често сме се оказвали убежище за наркомани, които идваха сами или ги водеха родителите им. Много пъти, след като се съвземаха или ние с големи усилия успяхме да им попречим да продължават с безотговорността към самите себе си, те напускаха фермата със звучни ругатни. Обикновено най-трудните сред тях хвърляха по нас най-тежките камъни. Това изглежда е нещо нормално.

Имаше и други. Без тях животът ни щеше да бъде тъжно съществуване. Получавали сме благодарност, способна да компенсира много неща. Още чувам думите на един многострадален баща, чийто син му беше създавал доста грижи. На неговата сватба пред гостите, сред които бяхме и ние, той каза: "Благодаря ви, че цяла година търпяхте сина ми." Но се е случвало и друго - един от най-трудните младежи впоследствие така ни беше оклеветил, че наши добри приятели се отдръпнаха от нас. Когато осъзна каква я е свършил, той дойде и попита как може да се реваншира. Така се появи двеста и осемдесетметровият жив плет от рози покрай пътя към Голденхоф. Това беше огромен труд, който не можеше да се свърши за два-три дни. Той обаче издържа, докато и последният

розов храст не беше засаден в земята.

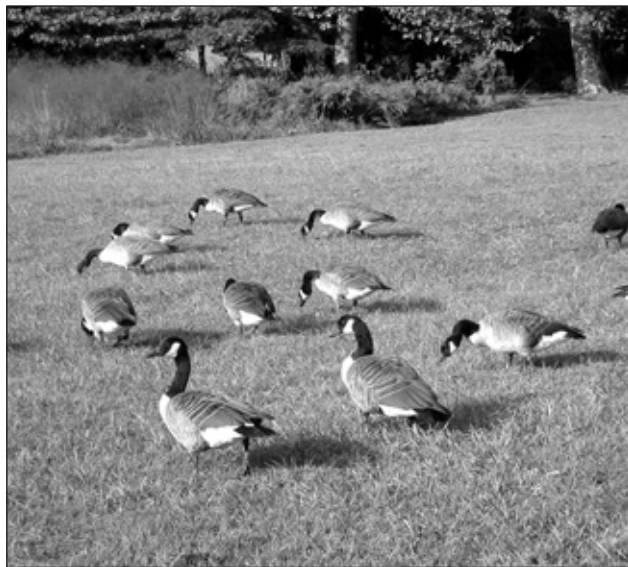
Едно училище има смисъл само тогава, когато е в крак с новото в развитието на знанието. Ние си поставихме задачата да изследваме още непроучените насоки на Рудолф Щайнер от "Земеделския курс". При изследванията винаги има успех. Това улеснява външните лица в тяхната критика, тъй като те не могат да знаят точно за какво става дума. Когато постигахме убедителни успехи, намираха се хора да кажат, че такива работи не стават току-така, че дяволът има пръст в тази работа. Ако в нещо не успяхме, говореха - ето на, вижда се, че този метод не става за нищо. Един пък го формулира още по-ясно: "Това вече не е Голденхоф, това е Боклукхоф". Да, човекът имаше право.

Търсенето на подходящи зърнени сортове, изследването на нови методи за обработка на почвата, огромната кореспонденция, многото посетители, строежът на обор и къща бяха произвели отвън бъркотия, която се забелязваше от всеки. И все пак трябваше да успеем. Сега, когато сортовете са изнамерени, открита е нова форма на земеделска работа, строителните работи малко по малко приключват, детската градина функционира, време е навсякъде да се възцари ред - за сметка на кореспонденцията. А се издига кула от писма. По-добре всички, които имат въпроси, да дойдат на посещение, защото, като пресмятам какво се харчи годишно само за пощенски марки, получава се една доста прилична сума.

Посетителят не пита на колко пис-

БЕЗ ЗЕМЯ

Наръчникът за изправяне на крака на Франц-Карл Рьоделбергер

ма се отговаря седмично и колко време е отишло за това. Той вижда само бъркотията. Това трябва да се оправи.

Така се появи отпечатаният стандартен отговор, който пращаме на заинтересованите. Колко често при нечие посещение сядахме, изслушвахме всички проблеми, отговаряхме на всички въпроси. А навън работата си стои или се върши лошо от неподготвени хора. После те или пък потърпевшите установяват, че май все пак е по-лесно да получаваш помощи за безработни.

Познавам един селянин, на който за разговор с някой новоизлюпен земеделец му трябваше не повече от половин минута. Казва му ясно и просто: "Отидете първо в коя да е ферма и помагайте там една година, за да видите какво значи работа."

Това може да звучи малко брутално, но като се обърне назад и си помисля колко често в миналото сме били изкарвани злите изобретатели на труда, започвам от лично да го разбирам.

Писмото отговор изглежда така:

Благодарим за Вашето любезно запитване.

Тук се провеждат практически курсове за усвояване на биологично-динамичния селскостопански метод. Курсът започва обикновено на първи март или по споразумение и продължава една година без прекъсване. Ако преминалият курса се окаже способен, може да получи земеделско образование, което завършва с Изпита Голденхоф за селскостопански работници. Изискванията при него са по-високи, отколкото при държавните изпити за селскостопански работници, поради напълно различния начин на работа.

Курсът обхваща развъждане на млекодайки добичета, коне, овце и пчели, умножаване на дървовните червеи, обработване на ниви и хълмисти участъци, отглеждане на зърнени култури, зеленчуци, плодове, ягоди, билки, цветя и декоративни храсти. Използване на пасища, обработка на почвата без оран, компостиране и направа на препарати. Печене на пълнозърнест хляб и производство на пълноценни млечни продукти.

Водим вегетариански начин на живот. Естествено, без алкохол и тютюн. Не сме комуна.

Работата се из-

вършва без трактор, с помощта на коне, за да се избегнат натискът върху почвата и вредните газове. Занимаваме се със закрила на растителността, птиците и полезните животни. Във всички дела поощряваме размаха на фантазията и наблюдателността. Процесът на обучение протича така, че след въвеждането в различните области отговорности и задачите могат да се сменят. Оттук следва, че евентуалното повърхностно участие отпада в полза на пълното включване, предполагащо саморазвитие и поемане на отговорност, така както Вашата по-нататъшна дейност ще го изисква от Вас. Това е може би най-суровата форма на обучение, но тя най-бързо дава плодове. Добре е човек да има някакви познания върху стойността и здравословните предимства на храненето с пълнозърнест хляб, но далеч по-добре е да бъде в състояние сам да изпече една пълна пещ.

Има предостатъчно хора, които са напълно наясно какви безобразия се вършат в днешно време и колко неща биха могли да се поправят. Но малцина са тези, които са се научили как биха могли да се поправят, чрез дълбоко прозрение в

същността на живата природа и решителни действия.

Преди да кандидатствате, във всички случаи трябва да се запознаем лично. Бихме искали да Ви спестим пътуването, но досегашната практика показва, че е необходимо човек да види всичко на място. Тогава Вие ще можете да прецените дали това е най-подходящото за Вас, а ние ще преценим дали можем да отговорим на Вашите очаквания. Финансирането на образователния цикъл, въпросите около застраховката, облеклото, медицинското свидетелство и пр. можем да обсъдим по време на Вашето посещение. (Моля не в неделя.)

В случай че имате други въпроси, непременно прибавете празен плик, надписан с Вашия адрес, тъй като само по този начин можем да се справим своевременно с огромната кореспонденция. Ако ни известите предварително точното време на Вашето пристигане, ще се организираме така, че да Ви отделим достатъчно време.

Целогодишно всяка първа събота от месеца, точно в 16 часа, провеждаме групови посещения с лекции. Непосредствено след това също са възможни срещи и разговори.

Сърдечни поздрави

СЪОБЩЕНИЕ

Уважаеми читатели, скъпи приятели! Поради това, че много от вас се обаждат в редакцията на вестника с въпроса откъде да се снабдят със седмичника "Родово имение", ви уведомяваме, че всеки месец от 1-во до 15-то число можете да се абонирате във всички пощенски станции на страната. Каталогният ни номер в Български пощи е 618, абонаментът до края на 2007 г. е 14 лв.

Заявки за абонамент могат да се направят и на телефоните в редакцията: 02/962-16-85 и 02/962-16-86. За желаещите да разпространяват вестника в разпространителската мрежа с търговска отстъпка телефон за връзка: 0888 693359.

Редакционният колектив благодари предварително за вашата отзивчивост. Издател на в-к "Родово имение" Атанас Панчев

НАЦИОНАЛЕН МУЗИКАЛНО-ФОЛКЛОРЕН СЪЮЗ
ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ

Доброволна организация на учители по музика от цялата страна, свързани с идеята за приобщаване на децата и младежите към ценностите на българския фолклор

ДА НАДВИЕМ АДА С МУЗИКА

Национален музикално-фолклорен съюз - НМФС ОРФЕЕВО ИЗВОРЧЕ

гр. Стара Загора 6000, бул. "Патр. Евтимий" 130, ех. А, ет. 4, ап. 12

ДО АТАНАС ПАНЧЕВ
ГЛ. РЕДАКТОР
НА В. "РОДОВО ИМЕНИЕ"
ГР. СОФИЯ

УВАЖАЕМИ Г-Н ПАНЧЕВ,
Горещо приветстваме предложението на вестник "Родово имение" и ИК "Новата цивилизация" за удостояване и награждаване на Никола Гигов с най-голямото отличие, защото той е един от най-високите поетични върхове на България и изследовател на ОРФЕЙ. Повече от 10 години Националният музикално-фолклорен съюз "Орфеево изворче" /НМФС/ работи заедно с поета на Орфеевата Родопа - Никола Гигов. Повече от 250 учители по музика от цялата страна, членове на НМФС, познават до болка неговото творчество и верую за духовното величие на нацията ни чрез най-голямата инвестиция - децата на България, които носят частица от дарбата на Орфей и които са нашето УТРЕ. Никола Гигов е нашият кръстник, почетен председател на съюза и учител на Родопската Орфеева школа, единствена по рода си у нас и в чужбина. В рамките на тази школа, чийто организатор е НМФС, по негова идея ние възкресихме древните музикални състезания "ОРФЕОНИ" и всички желаещи, които имат финансова възможност лауреати - певци от детския конкурс "Орфеево изворче", се състезават за званието "ОРФЕОНЧЕ НА БЪЛГАРИЯ". Всяка година през първата седмица на м. юни в с. Гела, Смолянско, под връх Орфей, когато цъфти уникалното Орфеево цвете, се провеждат сбирките на школата. Тази година на 8, 9 и 10 юни се про-

вежда четвъртата сбирка на школата, където нашият учител и духовен водител ще ни запознае с темите:

1. Покръстването на бесите;
2. Музиката на Орфей /Орфеевият лад в музиката/;
3. Каменната плоча с древна писменост от с. Върбово, Смолянско;
4. Сакрални знаци "Слънце на гърдите" и съпоставка на Боговете. Всички книги на поета Никола Гигов се представят от нас в началото на всяка година в различни градове на страната и по този начин те стават достояние на всички наши членове. Ние винаги в захлас слушахме неговото поетично слово, възхищаваме се на неговата ерудиция и "безумство" да посвети четвърт век от живота си на изследване за Орфей. Ние сме запознати и изповядваме философията на Орфей, която е общовалидна за всички времена и е съзвучна с новото време в което живеем.

"Кръв не проливай! Земята може да се завладее с лира, а не с меч!" Нима това не е вечното нравствено послание към Човечеството?!

"Познай себе си и ти ще познаеш Вселената и Боговете." Това са пророчески слова, които водят човек до себепознание чрез фолклора на всяка нация.

"Помощ за слабите, утешение за страдащите, надежда за всички!" Нима това не е вяра в доброто, в човешкото великодушие и отправна точка към християнските ценности?!

"Мой Бог е Любовта!" Може ли да съществува светът, ако я няма тази вълшебница и вечна спътница - ЛЮБОВТА? И ако вече сме във Ада и плачат нашите души, Орфей ще слезе с обич млада и с музика ще ни спаси.

Затова девизът на 2000 талантлив деца от България е: "Да надвием Ада с музика!" Затова те пият до насита от автентичните ни фолклорни извори и владеят духовното планетарно пространство чрез песните и свирните на нашите предци. А обръщането към чистите извори е обръщане към един друг свят - витален, неподправен, истински. Там ние търсим онази магнетична сила, която ще преобрази живота ни, самите нас.

Никола Гигов чрез словото си ни зарежда с положителна енергия и ни издига на друго духовно равнище, далеч от прозаичността на деня, от сивотата на ежедневието, от злобата и ненавистта, от дребнавостта и отчуждението.

За Никола Гигов може да се пише много, ние му посвещаваме стихове, цитираме и рецитираме негови стихотворения, пишем музика по негови стихове и пеем за Орфей. Със своите вече

6 книги за Орфей, три от които са преведени на английски в един том, Гигов отваря широко вратите на Европа и ни приобщава към голямото Европейско семейство. Той е един скромен творец, който не вдига шум около себе си, отдаден изцяло на културното и духовно извисяване на българската нация.

Всичко това, което сме, дължим само и единствено на Никола Гигов, "нашия духовен баща", както ние го наричаме.

Такъв творец като него заслужава да бъде удостоен с най-високото отличие на България по случай неговия 70-годишен юбилей. Присъединяваме се към Вашето предложение и Обръщение за подписка и приживе да отдадем заслуженото и признателността си към него. Чрез моя подпис като председател на НМФС аз изразявам съгласието и на всички наши членове. /250 на брой и ръководени от тях 2000 деца на България/

С уважение:
Дочка Къшева
председател на НМФС "Орфеево изворче"
04. 04. 2007 г.
гр. Стара Загора

ОБЛАСТЕН СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА ВЕТЕРАНИТЕ ОТ ВОЙНИТЕ В БЪЛГАРИЯ БУРГАС

КЛУБ "ПОДВИГ" КОЛЕКТИВЕН СПОМАГАТЕЛЕН ЧЛЕН НА СЪЮЗА НА ВЕТЕРАНИТЕ ОТ ВОЙНИТЕ В БЪЛГАРИЯ БУРГАС

СДРУЖЕНИЕ ЗА ДУХОВНО РАЗВИТИЕ "КВАРЦ - БЪЛГАРИЯ" БУРГАС

Подкрепя на предложението

До Президента на Република България
Г-н Георги Първанов
До Главен редактор на "Родово имение" и директор на ИК "Нова цивилизация"
Г-н Атанас Панчев

Ние, членовете на клуб "Подвиг" към сдружение "Кварц-България" - гр. Бургас подкрепяме инициативата на в-к "Родово имение" и ИК "Нова Цивилизация" във връзка с предложението писателя и проучвателя на Орфей Никола Гигов да бъде награден с орден "Стара планина" - I-ва степен, по случай неговата 70 годишнина.

Той е един от видните ни народни будители. С житейския си и творчески път преживе показва духовното измерение на подвига и това, че винаги растат юнаци, които знамето ще носят.

Предлагам и на другите хоризонтални общности към сдружение "Кварц-България" да подкрепят инициативата.

Председател на Клуб "Подвиг" (Атанаска Думнова)
Координатор на Клуб "Подвиг" (Иван Буджев)

Председател на Областния съвет на СВВБ - Бургас (Иван Палашев)
Председател на Сдружение "Кварц-България" (Гинка Караколева-Томова)

Николай КАФТАНДЖИЕВ

КАКВО НАЛОЖИ ТАЗИ РУБРИКА

Дори редовно четящите "Родово имение" не могат винаги да следят най-същественото от дейността ни, защото често то се съдържа в 2-3 материала на един брой или пък е оставено да бъде поместено по-късно, защото има актуални събития, които трябва о време да отразим. Следователно се налага да водим хроника, в която да отразяваме, макар и накратко, но концентрирано нашата дейност. Има още една не по-малко важна причина да открием тази рубрика. Нещата отстрани понякога се виждат по-добре. Може би нашите читатели и съидейници биха могли да ни насочат към нови изяви, важни за нас, но които са ни убегнали. И третото нещо: при нашите пътувания и други срещи ние се запознаваме с личности, които могат да бъдат полезни на много от читателите и съидейниците ни. Ние ще пишем и за тях в тази рубрика, а всеки, който пожелае, ще може да се запознае с тях било чрез редакцията, било пряко.

НАШИЯТ ПРИЯТЕЛ И СЪИДЕЙНИК ДИМИТЪР КОСТАДИНОВ ОТ СМОЛЯН

Роден е през 1938 г. в село Гайтаниново, Гоцеделчевско. Един от дядовците му е бил комита, познат с Яне Сандански. Баба му Янина Аврамова е била първа братовчедка с братята Борис и Кръстьо Сарафови, първият - един от ръководителите на ВМРО, а вторият - един от най-видните български артисти. По майчина линия принадлежи към род на дълголетници. Вуйчо му Никола Аврамов, който през миналата година е навършил 100 г. и е бил селски кмет преди и след 9 септември 1944 г., продължава до днес да е активен общественик. Автор е на две книги "На крачка от столетието" и "От Серес до Диарбекир".

Димитър Костадинов се е метнал на предците си - пращи от здраве и е пъргав като момче, макар по статукво да е пенсионер. Като общественик е започнал да се изгражда в Димитровград като бригадир. Той ще подчертае в поисканата от нас негова биография: "През 1949 г. се преселихме в Димитровград. Тогава беше времето на голямо и ентузиазизирано младежко бригадирско движение. Заводите и градът растяха пред моите детски очи."

Щедро надарен от природата, Костадинов е могъл да се изяви и като артист, и като организатор от висок ранг, и като учен. Тук ще отбележим, че 25 години е бил преподавател в Учителския институт "Дичо Петров" /Смолян/.

За читателите на "Родово имение" смятаме, че ще е интересно да знаят как е стигнал до идеите на Анастасия. Той пише във вече споменатата кратка автобиография: "Повече от десет години насочвах моите научни интереси към изучаване на проблемите на приложната психология, с намерение да създам курс от лекции на тема "Мисловното програмиране - източник на здраве и успех в живота". Така стигнах и до книгите "Звънтящите кедри на Русия" и бях вдъхновен от идеите на Анастасия. През март 2006 г. създадох клуб "Анастасия" в гр. Смолян."

Тези кратки бележки за нашия дългогодишен приятел и съидейник бихме желали да завършим с последната му голяма обществена изява, позната нам.

Редовните читатели на "Родово имение" знаят, че изявите ни, свързани с делото на Никола Гигов и на Петър Димков, са истинска червена нишка в нашата родолюбива дейност и през миналата и през настоящата година.

На 12 март иммахме поредната си регионална среща в Смолян. Тя беше посветена основно на делото на Петър Димков, но духът на Гигов беше с нас. Това е чудесно изразено в статията, посветена на срещата, "СРОДЯВА ГИ ДУХОВНОСТТА И РОДОЛЮБИЕТО /Петър Димков и Никола Гигов/", отпечатана в бр. 14 на "Родово имение". Тя е на председателя на Националния граждански инициативен комитет "Петър Димков" доц. д-р Христо Карагюзов. Без да влизаме в подробности, ще отбележим, че непосредственият организатор на срещата, както е било досега, беше Димитър Костадинов. Срещата беше истинско тържество на

НОВА РУБРИКА ИЗ НАШАТА ДЕЙНОСТ

Д. Костадинов в средата

българското родолюбие, на което Петър Димков беше посветил живота си. По предложение на Христо Карагюзов в края бе съставен и местен комитет "Петър Димков". За негов председател бе избран единодушно Димитър Костадинов. Той, като поблагодари за доверието, каза, че има да ни представи едно важно предложение до председателя на Общинския съвет на гр. Смолян и до кмета на града - Никола Гигов, макар и със закъснение, да бъде удостоен по случай неговата 70-годишнина /роден е на 10.11.1936 г./ със званието "ПОЧЕТЕН ГРАЖДаниН НА ГРАД СМОЛЯН". След прочитането на предложението бе решено да се създаде Инициативен граждански комитет, от чието име предложението да бъде представено пред управата на града. Присъстващите предложиха съставът на комитета да бъде същият, както на комитета "Петър Димков" и за негов председател да бъде избран пак той. Така ние установихме, че нашият съидейник Димитър Костадинов е и един от видните общественици на Смолян, уважаван и ценен от своите съграждани. Следователно, искате ли контакти с прекрасния смолянски край, искате ли да узнаете как той оценява мисълта и делото на Анастасия, обръщайте се пряко към него /тел. 0888 797 293/. А каква беше съдбата на предложението - за това пишем в следващия раздел на дейността ни.

НИКОЛА ГИГОВ В ЦЕНТЪРА НА РОДОЛЮБИВАТА НИ ДЕЙНОСТ

Естествено беше да станем съпричастни с предложението и нашите подписи стоят редом с тези на смолянчани. Те са на издателя на в-к "Родово имение" и директор на ИК "Новата цивилизация" Атанас Панчев, на председателя на комитета "Петър Димков" доц. д-р Христо Карагюзов, на члена на редколегията на "Родово имение" и биограф на Петър Димков, Николай Кафтанджиев и на дърворезбаря Пламен Миховски.

Естествено беше да го публикуваме, но сметнахме, че това съвсем не е достатъчно. Той трябваше да бъде удостоен с най-големия орден на България - "Стара планина" I-ва степен, във връзка с юбилея. За да се аргументираме, съставихме една своеобразна биография на Никола Гигов. Най-видни български личности от цял свят оценяваха неговата личност и многостранно дело. Още не сме я отпечатали, но вече публикувахме нашето предложение със статията "ОЩЕ НЕ Е КЪСНО" /70-та годишнина на Никола Гигов и българската признателност - една инициатива на "Родово имение" и ИК "Новата цивилизация"/ в бр. 14 на седмичника ни. Междувременно узнахме, че смолянските общински съветници са били единодушни при предложението Никола Гигов да стане почетен гражданин на гр. Смолян /виж "Родово имение", бр.15, стр. 6 и 7/. Ако и в президентството на Република България се оцени делото му така, то скоро Никола Гигов ще бъде удостоен с орден "Стара планина" I-ва степен. Както казва народа ни

при такива случаи: "Дай Боже!"

НАШАТА ПЪРВА РЕГИОНАЛНА СРЕЩА С ОБЩЕСТВЕННОСТТА НА ГР. ВРАЦА

Тя се състоя в читалище "Развитие" от 18.00 часа на 27 март. Независимо, че по същото време имаше още две важни изяви в града, залата беше пълна. Беше предвидено да говори видният представител на движението Анастасия поетът Ефим Кушнер и да бъдат представени двете негови книги, публикувани от ИК "Новата цивилизация" - "Безкръвната революция" и "Връщане в Рая". След това за големия български родолюбец, един от строителите на третата българска държава Петър Димков трябваше да говори неговият биограф Николай Кафтанджиев. Както правим винаги, ние носехме със себе си книги, публикувани от ИК "Новата цивилизация", и най-новите броеве на "Родово имение". В последния бр. 13 на вестника бе поместена голяма информация за интернет-конференция на първия вицепремиер на Русия Дмитрий Медведев, кандидат за президент, озаглавена "Русия по-

ема по нов път на развитие - живот в родови мения." В нея бяха цитирани думите му: "По мое мнение в Русия би трябвало да се строят т. нар. родови имения, тъй като това е позитивно за страната, а и да се живее извън града е много по-приятно, отколкото в мегаполиса, променя се психологията на хората... Самата идея за родови имения е положителна, тя напълно се покрива с идеята за малоетажното строителство, което се реализира в рамките на националния проект." От сравнително пространната справка "Кой е Дмитрий Медведев", поместена в същия брой, се виждаше, че той има и шанс да стане бъдещият президент на Русия. В нея четем: "Според социологическите проучвания на първия тур на президентските избори за него са готови да гласуват 33%, а на втория - 54% от избирателите." Естествено беше при такава вест срещата да се съсредоточи върху нея. За движението Анастасия говориха и Атанас Панчев, и Ефим Кушнер, и Николай Кафтанджиев. Бе потърсена връзката между движението Анастасия в Русия и света, с това движение в България. Разговорът по този въпрос бе обсъждан в тесен кръг до късна доба с изявени общественици от Враца. Стигна се и до предложение да се направи опит да се създаде родово имение край Враца, като по възможност в него да живеят и млади българи, възпитаници на детски домове. Така те ще имат възможност да станат истински граждани на страната си, вместо да са принудени, притиснати от обстоятелствата, да проституират и да се насочват към престъпния контингент, както уви, често се случва. Идеята за такова родово имение беше на дългогодишната учителка и възпитателка Красимира Славейкова /GSM 0885 864133/. От своя страна видната общественичка и общински съветник Елена Ребърковска /GSM 0889 160 668/ обеща да съдейства откопешната мечта на Славейкова да стане реалност. От Ребърковска могат да се научат важни неща от близката история на България /една от близките съратнички на Людмила Живкова/ и за това как да живеем здравословно - била е една от приближените на Лидия Ковачева - най-добрата българска специалистка по гладолечение, с международно реноме.

София, 11.04.2007 г.

В следващия брой ще научите от рубриката за последните ни срещи и личности, които могат да станат и приятели, и съветници на много от нашите читатели.

Екатерина ПЕЙЧЕВА

"Господ Бог взе човека (когато създаде)
и го посели в Едемската градина,
да я обработва и да я пази"
Битие, 2:15

Всеки човек рано или късно си задава въпросите: "Защо съм дошъл на тази земя? Какво е моето предназначение? Какъв е смисълът на моя живот?"

Повечето хора в заника на своя живот, изпълнен с житейски битки, несгоди, усилия да се напредне в службата, да се отгледат децата, да им се осигури жилище, да се изучат, изведнъж като че ли се събуждат и си казват: "За какво беше всичко това? За какво толкова се блъсках в този живот?" и неудовлетворени си заминават от тоя свят. А някои, които приживе са били величани от съвременниците си, на които са издигани паметници, веднага след смъртта им са ги смъквали от пиедалите, оплюти и обругани. "Суета суета и всичко е суета" - е възкликнал цар Соломон, мъдрият. Тогава? Наистина ли е толкова безсмислен животът на еднокдневката, наречена човек? И ако има Бог, защо той е създал човека, своя образ и подобие, своето най-висше творение, както ни уверяват религиите. Един възможен отговор ще намерим в Библията, Битие, 2:15: "След това Господ Бог взе човека (когато създаде) и го посели в Едемската градина, да я обработва и да я пази."

Какво прави градинарят в една прекрасна градина? Той се грижи за нея, сади дървета, отглежда овошки, цветя, зеленчуци. Стреми се да я поддържа, да я разхубави, да опази насажденията, птичките, животните - с други думи пази живота в нея. Той също е част от този живот и ако градината загине, ще загине и той. Така стигаме до идеята за пазителите. Човекът е на тази земя, за да опази живота на нея, да се грижи за този живот, за природата на райската градина, наречена Земя, планетата, на която живее. Това е неговата свещена задача.

Една от идеите, преподавани в тайните школи на суфите, които още пазят древната мъдрост, гласи, че природата на планетата Земя, нейната биосфера, има предназначение да приема космическите енергии, да ги предава на планетата, след това да излъчва планетарните енергии обратно към Слънцето и Космоса, т.е., биосферата, от която сме част, е посредник между Земята и

Космоса. Защото планетата е живо същество и за своя живот и развитие се нуждае от слънчевите и космическите енергии. Защото Вселената, Галактиката, Слънчевата система, планетите са една взаимосвързана жива система и всички части на тази система приемат, преработват и отдават енергии. Нещо повече - всеки растителен и животински вид от биосферата приема и предава специфичен вид енергия, затова е толкова голямо разнообразието на природата. Но човекът е този, който може да приема и отдава всички

енергии и най-важната - творческата енергия на Любовта. Божествената енергия на Любовта. Нещо повече - той може да бъде генератор на Любов. И това е неговото предназначение - да приема и разпределя творческата, божествената енергия на Любовта, живата енергия, която създава и поддържа живота. Той е пазителят на градината, на живота в нея и най-важната му задача е да донесе енергиите на творчеството - духовната светлина и любов - и да ги разпределя към сферата на живот на планетата - биосферата. И като си спомним думите на Орфей за песента на звездите и хармонията на сферите, разбираме, че човечеството участва в тази песен и тази хармония, като пее заедно с цялата природа песента на планетата Земя. От него зависи дали това ще е светла и жизнерадостна песен или Земята ще издава грозни и дисонансни кръсъци и писъци и ще разстройва космическата хармония. Така, както прави сега. Защото знаем какво излъчва Земята чрез човечеството и неговите медии - агресия, насилие, омраза, убийства. Вместо радост, любов, жизненост. Вместо да живее сред природата, да участва в космическите цикли и да има един радостен и изпълнен с обич и смисъл живот, човечеството е създавало социум, напълно откъснат от природния ред, унищожава и експлоатира природата, убива животните, води войни, в които се самоунищожава, живее в страх, омраза и насилие. Създадо е оръжия, с които да се самоунищожи, да унищожи и своя дом - планетата.

Време е да се спре това бе-

ПАЗИТЕЛИТЕ

зумство. Време е да се опомним. Време е да си спомним защо сме на тази Земя - да я обичаме, да се грижим за нея, да опазваме живота. "Благоговение пред Живота - това е Новата Етика" - пише великият хуманист на 20ти век Алберт Швайцер. Ние сме тук, за да бъдем любящите пазители на планетата и всички живи същества на нея. За да пеем Песента на Живота, да се отнасяме с любов един към друг, да си сътрудничим, да си помагаме в тази благородна дейност - опазването на живота на природата, разпределянето на творческите енергии на Божествената Любов. Така ние ще станем участници в космическия живот, в живота на Вселената. Ние живеем в океан от космически енергии и е време да направим своя избор - да станем проводници на светлите енергии на съзиданието, на творчеството, на Любовта. Защото сега в своята съвкупност човечеството е в плен на разрушението, омразата, страха, смъртта. Ще изберем ли Живота, Творчеството, Любовта - сега това зависи от всеки човек.

Настъпват нови времена - новата Песен на Живота, на Любовта вече звучи в света. Тази могъща вибрираща песен ражда нова светлина, нов път и ново битие. Пеем я все повече хора. Пеем я в Америка коренните американци, пеем я в Русия. Защото Анастасия - "възкръсналата", и нейните последователи пеем тази нова песен на светлия и радостен живот. Ние чухме тази песен, пеем я в Русия Слънчевите бардове - и уверявам ви, тя е прекрасна. Тя е за новия живот под звездите и в радостните слънчеви

лъчи, за усмивките и обичта между хората. Сред възродената от тях самите природа, възродена от възкръсналите им за нов, радостен живот души. Бъдещето е на тези възкръснали нови люде, които ще възкресят и райската градина Земя.

България също пее тази нова песен. Идеята за природосъобразен живот, в съгласие с природните и космически ритми, е дадена на българите от големия духовен учител Петър Дънов още в първата половина на 20 век, сред раздираното от войни човечество. Той ни е завещал и Паневритмията - Свещения Танц на Живота, както я е нарекъл - тройно преплетено единство на слово, музика, движение, изключително средство за духовно пробуждане и възпитание на хората, един мощен генератор на светла духовна енергия, чийто възходящ поток се издига в космическото пространство и се връща обратно, за да преобрази и възвиси не само участниците, но благотворното й влияние се отразява върху цялата природа и човечеството. Паневритмията е чудодейната многоизмерна Мистерия на Новата цивилизация, на Новото Божествено Човечество. Затова Учителят е завещал тя да се въведе в училищата, за да възпитава и създава едно ново поколение, с пробудени творчески сили и възможности, което ще гради едно ново бъдеще на човечеството, изпълнено с любов и сътрудничество. Така българите първи в света получават учението и средството за преобразяване, за възкресяване на живота си. И когато започнем да изпълняваме и своята роля на пазители и защитници на живота и на живата планета, в нашия живот ще влезе творчеството, радостта, любовта, смисълът и целта. Ще получим нови перспективи. Нови хоризонти ще се отворят пред нас. Ще проникнем в тайните на Земята, в тайните на природата, на Божието творение.

В своята роля на пазители и защитници ние няма да сме сами - с нас ще бъдат всички светли сили от Духовните Йерархии, които работят за създаването и поддържането на Божественото творение, според плана на Източника на Живота и Любовта, когото наричаме Бог, а древните са наричали Ерос - Любов.

Ще си сътрудничим с другите същества, които поддържат живота на Земята вече милиони години. Това са китовите и делфините, които заедно с човешките същества имат задачата на пазители на живота и планетата, но за разлика от нас помнят своето свещено служение. Със своите песни,

ритуали и пътувания те съживяват биосферата, поддържат живия енергиен баланс на природата, поддържат живата трептяща песен на Земята. Китовите пеят своите песни във всички океани. Песните им са навсякъде и резонират до небесата на Земята. Енергията на китовите и делфините може да бъде открита и в небето, и във водата и огромните енергии, които създават с песните си, създават резонанс, който поддържа живота. Техните ритуали пораждат събития и великолепно възраждане на живота.

Всяка година от февруари до август китовите и делфините от двете полукълба изпълняват песенни ритуали, които отварят прозорци в биосферата за енергиите, необходими за продължаването на живота на Земята. Тези ритуали дават възможност за продължаване живота на огромното разнообразие от форми, които правят нашата планета уникална.

Ще дойде ден, когато човечеството ще започне да си сътрудничи с обич и уважение с тези безкористни същества в своето висше служение за благото и опазването на живота на планетата, вместо жестоко да ги убива, както прави все още. Така, както ще се научи да не унищожава горите, природните богатства, да не ловува, т.е. да не убива животни за спорт и удоволствие, да не отглежда живи същества за клане. Ще се научи да уважава живота, а не да го унищожава. Този ден ще означава и край на всички войни на планетата, край на насилието и агресията. И този ден да настъпи по-скоро зависи от всеки човек, от това да научи, че да бъдеш господар на планетата не означава нейното безогледно експлоатиране заедно с всички живи същества и цялата природа, а отговорност за поддържането и грижа за поверената му градина, за да се превърне тя наистина в райска. Прякото общуване със Земята ще отвори хората към множество нови нива на енер-

гия, благодарността и уважението към интелигентните сили на природата ще върнат жизнеността на Земята. Ритуалите и церемониалните практики, които почитат Земята, ще станат част от процеса на изцеление на човешкия дух. За да пребъдва и се

развива и човечеството, и планетата. Тогава всеки човек ще се грижи и за своето лично развитие и духовно израстване, за да открие своята духовна пътека и своя начин на служене за благото на Живота. По-нататък той ще открие как може да премине от себеосъзнаването към споделяне на любовта, закрилата и грижата чрез любовната близост с друго същество, да изпита силата на сътворението, като създаде потомство напълно съзнателно, а не по волята на случая. Неговото развитие ще продължи чрез разбирането за взаимосвързаността и взаимозависимостта на цялото човечество и всички живи същества в една планетарна мрежа, която ще се разширява непрекъснато, чрез откритието за взаимосвързаността на живота в Слънчевата система, Галактиката, Вселената, целия Космос. Така пътят на човека ще го отведе до неговите космически корени, и той ще сътрудничи на всички светли Духовни сили на създанието в свещената задача за създаване и опазване на Живота.

Много послания се дават на човечеството от най-светлите духовни водачи от най-дълбока древност и до днес. Всички те говорят едно и също - да се обичаме, да си прощаваме, да си сътрудничим, да уважаваме живота, който ни е даден, да служим на създанието, да творим в мир и радост. Защото сме Божии чеда, създадени с любов. Защото сме наследници на Царството - живото Царство на Любов, Радост, Изобилие, Творчество. Поверено ни е да се грижим за това Царство, за да пребъдва и се развива най-големият дар - Животът. Нека сме достойни за този свещен дар.

Героична и трагична

Екатерина СТАЕВА

България, 1876 г.
Априлското въстание!

Безпаметна и безподобна по темпове е подготовката му. И удивителна по устременост! Нощите се превръщат в дни! 20 април, Панагюрище!

Никой от апостолите, събрани в къщата на Иван Тотюв, още не знае, че първата пушка е гръмнала срещу поробителите и е обявено началото на великата Априлска епопея. За това известява "Кървавото писмо" на Тодор Каблешков, изпратено от Копривщица. И така, подадена е една "страшна" заявка за безсмъртие. Начело е орелът - Бенковски. Волон призовава "Скоро, братя! Ние да станем най-напред жертва!" Закичени със здравец, юнаците обикалят градеца с ликуващи възгласи: "Да живее България! Честито!" На площада са прострени първите трупове на поробителите и край тях се тълпи народ. В този момент възкръсват страданията на един народ през цели 5 столетия. Крещи за възмездие пролята българска кръв с петвековна памет.

Един парад на свободата в Панагюрище оставя незабравими впечатления на присъстващите там.

Не една твърдина на българския дух обърква враговете през време на Априлското въстание. Не напразно Иван Вазов възкликва: "Перушице славна, гнездо на герои!"

Когато Ахмед Ага Барутанлията обградил Батак, предложил на жителите му да се предадат, отговорът е прост и ясен: "Батачани не са вече рая, те са се отказали напълно от онова подло правило, че покорна глава сабя не сече; те са провъзгласили своята независимост

Георги Бенковски
(1843 - 12 май 1876)

Панайот Волов
(1850 - 26 май 1876)

Тодор Каблешков
(1851 - 17 юни 1876)

тържествено с оръжие в ръка, за която са готови да пролят и последната капка кръв!"

И наистина в Батак тя се е ляла на потоци. Има ли някой да не знае за ужасяващото клане в Богдановата къщи и в църквата, където и след 131 години личат кървавите петна.

Друго бунтовно гнездо е Дряновският манастир. Девет дни и нощи продължава неравният бой, девет дни и нощи под дъжд от куршуми, глад, пожари и кървави рани. Покъсно Бачо Киро гордо заявява: "То

беше нещо велико!"

Шест дни и шест нощи продължават боевете в гордо Брацигово между шепата български въстаници и една цяла империя. Няма позорно бягство, няма предаване, няма отчаяние. Има само чест и достойнство!

Дори когато замлъкват пушките на Ботевите другари, четата на Таньо войвода в другия край на България (от Пожарево на Дунава до Попово) продължава да води неравна борба чак до 9 юни.

След разгрома на въстанието, патриотите от Стрелча не свалят оръжието и знамето, не търсят милост, не се предават. В продължение на 20 месеца тяхната чета отстоява своята независимост чак до победата.

В цяла България, макар и поразени от ятагана, българите остават несломими. Презрели смъртта и устремени към свободата си!

Имената на плеядата български въстаници герои през 1976 г.: Г. Бенковски, Панайот Волов, Тодор Каблешков, Васил Петлешков, Цанко Дюстабанов, Бачо Киро, Христо Ботев и хиляди, хиляди биха били достойни за изричане с гордост. Те разтърсиха Османската империя, стреснаха Европа, възвеличиха България!

И все пак - Априлското въстание!

Удивително във всяко отношение! За него трябва да се мисли и говори с възхищение и преклонение!

ВЕЛИКА ЗЕМЯ ДЪРЖАВА

От стр. 1

Но без крака главата също е неспособна и ще пропадне, което задължава управляващите да се грижат за подчинения народ.

Общоприетото разбиране за мястото на всеки отделен човек в структурата на колективната цялост и за йерархичното подреждане на различните социални слоеве на практика представлява обществен договор, който всеки трябва да спазва. Нагледна илюстрация за общественния модел в Шумер през 4-3 хил. пр.н.е. дава фрагмент от изображение /вж. фиг. 1/, където най-низшето ниво е определено за носачите, товарачите и пр. представители на грубия физически труд. Средното ниво /поне което е видно от фрагмента/ заемат скотовъди, рибари и пр. "специализирани" професии, а на висшето, най-горно ниво, са поставени владетелите, управниците и техните съветници. Видни са атрибутите на властта - тронове, върху които седят управниците, роговете които държат, символизиращи връх, челно положение в обществото, и не на последно място - стилизираният "крак" под всеки трон, недвусмислено демонстриращ господство над низшестоящия народ. Регламентираната йерархична скала внушава идеята за солидарност между отделните съсловия, отчитайки отговорността и значимостта на всеки човек за колективното съществуване. Ето как силата на общественото съзнание още в зората на човешката цивилизация постига порядък и единодействие сред различни социални групи.

Разбира се, не винаги е било възможно фундаментални норми на общественния модел да бъдат свеждани до народа посредством картинни изображения. През не книжовната епоха населението не разбира сложните елитарни фонетично-графични езици и тяхната йероглифна писменост, затова основни обществени постулати са разпространявани посредством кратки фразислания, записани с буквите на широко достъпния не книжовен мотивиран език на "Говорещата азбука". Именно за такъв случай свидетелства каменният надпис от Мурфатлар /вж. фиг. 2/ гласящ **ЧЪЛЪИ ЛЪГЪ ЗЪЗЪ КРЪИЙО Е АЙ-ГЪЗЪ** или "ГЛАВАТА РАСТЕ ЗАЕДНО С КРАКАТА, КАЗВА ИСТИНАТА" /вж. кн. "Шепот във вечността"/. От този надпис се вижда, че българските думи "начало" и "край" произхождат от

понятията за глава /чело/ и съответно за крака. Днес също казваме "Изтреби ги до крак...", т.е. до край. Буквеното съчетание за "съюз" /със/ в угорен формат е изнесено повторно под надписа като общ идеен символен знак за целия надпис, за да подчертае значимостта на съюза между управници и народ, жизнено необходим договор за оцеляване и благоденствие на общественния организъм /вж. книгата "Говореща азбука на прабългарите" - шесто издание/. Думата **ЛЪГЪ** - високо раста /връх дърво/, нараствам, насочва към понятието за "йерархична стълбица" /дървовидна структура/, абстрактен еквивалент на легитимния обществен порядък. Бихме могли да потърсим отглас за този фундаментален символ на общественото съзнание в днешните лексеми служба, заслуга, лига /категория/, скала, класа, лъка /влака, род, коляно вж. Н. Геров/, легат /избраник/, lignum /дърво (лат.)/, уложение /кодекс, сборник закони (рус.)/ и пр. В древен Шумер най-разпространеното название за обществен водач, ръководител, управляващ, командващ, началник е било "лугал", за разлика от "патеси" /**БЪТЪ** - голям баща/ както са наричали вождовете, династичните владетели и първожреците. Семантично погледнато, най-вероятно лугалите са били избрани или назначени висши служители, докато патесите са принадлежали към наследствените родова аристокрация и духовенство. Изображения върху битови предмети, както и култови фигурки от древността, също отразяват основни обществени принципи в масовото съзнание /вж. фиг. 3 - бронзов печат от Преслав 9-10 век, фиг. 4 - бронзова фигура намерена при село Синьо Бърдо Врачанско 8-9 век/.

Абсолютно същата представа за обществото като рангова стълба, съзираме в релефните изображения върху четирите страни на варовиковия стълб /2.7 м/ от Личковец на река Збруч /Полша/, датиран от 9-10 век /вж. фиг. 5/. И тук най-горното обществено стъпало принадлежи на главата - управник /с детайлен акцент върху символа "глава" - начало/, държащ в ръка атрибут на върховна власт, в това число и рог. Нивото непосредствено под него заемат неговите деца наследници, а простосмъртният подвластен народ от най-долното стъпало е представен от носач, който носи върху

ГОВОРЕЩА АЗБУКА НА ПРАБЪЛГАРИТЕ	
1. Ъ	- тоз, онзи, е, да
2. Зъ	- огън, огнище, пек, топлина, светлина
3. Бъ	- голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече
4. У	- ухо, звук, чувам, тясно
5. Къ	- женско, гънка, поражда, утроба, кълн, до
6. Ръ	- много, пръст на ръката, тръстика, 4 - число
7. Чъ	- нос, образ, лице, глава, режа, част, 1 - число, мирис, стърчи
8. Йо	- очи, течност, вода, 2 - число
9. Тъ	- мъж, мъжко, баща, прави, носи, допринася, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число
10. А	- без, липсва, няма, свършва, спира
11. БРъ	- клон, листа, платно, парцал
12. И	- оставя, следа, резултат, външен, хвърля
13. КРъ	- крак, свивам, крача, ходя, карам, крив
14. Шъ	- ръка - длан, 5 - число
15. Е	- вик, кръсък, гърло
16. Дъ	- зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъсна
17. Ер	- листо, език
18. Гъ	- дърво, растение, расте, изправен
19. О	- месо, плът
20. Лъ	- гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълтък, височина, планина
21. Мъ	- собствен, има, притежава, мой, негов, прилича
22. Нъ	- уста, ям, отвор, отваря, дава, на - дава, нов
23. Ю	- покрив, покритие, крило, защита, гръб
24. Ор	- камък, скала
25. ТРъ	- търка, търкаля, стръмен, въртя
26. ГРъ	- земя
27. Аъ	- малък, ситен, дребен
28. МРъ	- мърдям, мръщя се
29. Ай	- небе, най-, най-висш, време
30. Я	- смях, смей се

плещите си цялото общество. Носачът е изобразен с подвити крака, за да подчертае изрично символа "крак" - край. Буди изумление непреходността на абстрактно-образния шаблон за основни обществени понятия, съхранен в съзнанието на хората в продължение на хиляди години на разстояния от хиляди километри. И сякаш от дълбините на човешкото съзнание идват думите в завета на Свети Иван Рилски към монасите от Рилската обител през 10 век - "...бъдете като единно тяло в Господа, което има различни членове, като едни образуват, прочее, главата, която притежава повелителството, а други нозете, които се явяват тези, които работят и носят..."

При основаване на града-държава Рим също било спазвано деленето на две категории граждани. Авторът на "Римски древности", историкът Дионисий Халикарнаски (1 век пр.н.е.), пише: "...и тъй Ромул, като отцепил низшите от висшите, създаде закони и наредил какво трябва да правят едните и другите. Патрициите трябвало да заемат и изпълняват жреческите длъжности и магистратурите, да правораздават и със силата на правото да управляват държавата, като неотлъчно следят за хода на работите в града. Плебеите пък трябвало да бъдат освободени от задължени-

ето да водят тези дела, тъй като нямали опит в управлението на държавните работи, пък и поради липса на средства нямали възможност да се занимават с тези неща. Ето защо плебеите трябвало да обработват земята, да отглеждат добитък и да се занимават с доходни занаяти..."

Духовното начало на човешката цивилизация не означава, че само по себе си съзнанието за обществено устройство, ред, законност ще бъде достатъчно да се противопостави на разрушителните стихии на антидуховността, т.е. на лъжата, които взривяват човешките отношения и водят към обществен упадък. Срещу пагубните изкушения на лъжата могат да устоят хора, обладаващи силен Дух, хора с висока нравственост и непоколебима вяра. С цел да предотвратят опасността от обществен разпад, проспериращите общества полагат постоянни усилия за отстояване на етични норми като щит срещу проникването на антидуховността. Защото истински съзнателен порядък се поддържа само със справедливост, лъжата и насилието не носят трайни успехи и са прояви на безсилие и бездуховност. Открито или незабележимо, противопоставянето срещу антидуховността протича на всички нива на личното и обществено съзнание, обхваща всички

сфери на обществения живот. Във времето оцеляват обществата, проявяващи нравствено превъзходство. Всички известни досега на историята законодателства предвиждат най-сурови наказания за лъжесвидетелстване и клетвопрестъпничество, но това съвсем не е достатъчно, по-страшна е моралната присъда. Поемата "Труд и дни" на Хезиод (8-7 век пр.н.е.) заклеява лъжата като зла орис: "...Но онзи, който съзнателно покрива с клетва лъжливи показания и чрез това нарушава правдата, извършва едно непростимо престъпление и потомството, което той оставя след себе си, ще намалее...". В прочутия Бехистунски надпис персийският цар Дарий I (521 - 486 год. пр.н.е.) завещава на бъдещия владетел да се пази от лъжи, да не дружи с лъжци, а да ги наказва най-сурово.

Още в архаична древност човечеството достига до идеята, че правдата е божествен дар, най-висше благо, върху което се гради обществото. В запазената върху два глинени конуса текст на законите на Урукагина, шумерски владетел на град Лагаш от около 2400 год. пр.н.е., четем: "Той (Урукагина) издаде заповеди в града и освободи гражданите на Лагаш от опасността за живота им, от измамите, кражбите на зърнени храни и на съкровища, от убийство и от влом. Той установи и наказания, за да не може силният да обижда сирака и вдовицата". Вавилонският цар Хамурапи (1792 - 1750 год. пр.н.е.) мотивира своите известни закони, изсечени върху базалтов стълб, така: "...тогава аз, Хамурапи, славният божобоязлив княз, за да се позволи да сияе справедливостта в страната, за да бъдат погубени баззаконните и злите, за да не може силният да притеснява слабия...". В защита на обществената справедливост се обявяват също индийските брахмански "Закони на Ману" от 3 век пр.н.е., където се казва: "Ако царят не би наказвал неуморно онези, които подлежат на наказание, по-силните биха изпекли по-слабите като риба на шиш". Тези и безброй други примери категорично потвърждават, че още от самото начало предназначението на законодателството е да отстоява справедливостта като основа на обществения

порядък и съзнание, което означава да предпазва слабите от посегателството на силните, да защитава хората от измамници, крадци и убийци, да спасява жертвите от агресия и насилие. Защото целостта на обществения организъм и способността му да оцелява зависят от всеки негов член, от всяка негова клетка.

На много ранен етап хората осъзнават наличието на една опасна цикличност в обществените отношения, срещу която търсят лек велики антични умове като Солон (7 - 6 век пр.н.е.) и Аристотел (384 - 322 год. пр.н.е.). Става въпрос за двете крайни състояния на властта - олигархична и тиранична. Защото съществува реална възможност с течение на времето малък кръг индивиди да присвоят преобладаваща част от средствата за живот в обществото и да формират олигархия. Разбира се, съвсем естествено олигархията купува, обсебва и контролира всички форми и институции на властта. Без средства за живот и без всякаква възможност за изява и участие в олигархичното общество една значителна част от населението остава напълно ненужна, излишна и обречена. Подобно драстично нарушаване на обществената идея за опазване на човека и на Човешкия Дух предизвиква ценностен разпад и деградация на всички социални категории. Тогава, под натиска на масовото недоволство, се извършва ново преразпределение на средствата за живот и власт, най-често по насилствен /революционен/ път богатствата на олигарсите се отнемат и се раздават на бедните, установява се "народна" диктатура - тирания, обикновено олицетворявана от една личност - тиранин /диктатор/. Вече толкова хилядолетия човечеството се люшка в примитивни болезнен кръговрат между олигархия и диктатура и като че ли още не се вижда светлината на изхода към онова хармонично равновесие, при което силата на обществения дух ще бъде в състояние да възпира безграничната човешка алчност.

Първите държавно-институционално организирани общества възникват в големите градове-метрополиси, разположени на стратегически места край големи водни басейни с благоприятни природоклиматични условия. Съсредоточили огромни богатства и културни ценности зад дебелия крепостни

стени, градовете-държави превъзхождат значително в цивилизационно отношение съседните племена и народи. С военното си надмощие и със самочувствие на "господари на света" те държат в подчинение останалия "по-низш" свят. Имперската идеология на градовете-държави се гради върху стремеж за господство над околните "недоразвити" народи. По тази причина те нямат интерес да разпространяват културните достижения сред "варварите" извън крепостните стени. Социалният антагонизъм, заложен във философията на градовете-държави, не им позволява да създават трайни териториални граници, в които населението да бъде обединено икономически и духовно. Още в дълбока древност хегемонията на градовете-държави започва да се оспорва от териториалните държави на българите. Появили се в необятните континентални скитски пространства /скити, саки, сармати, масагети/ от Скандинавия до Индия, те успяват да постигнат консолидация сред разнородно население в обширни области благодарение на универсална генеративна реч - език на "Говореща азбука", многократно превъзхождаща по изразност местните примитивни говори, с помощта на която изграждат държавните институции - управленчески длъжности, административни органи, общо събрание, съд, закони, данъчна система, армия, календар, култови вероизповедания и пр. На езика на "Говорещата азбука" понятието за териториална държава звучи **БЪЛЪ ГРЪ** - велика земя - България, съкровено название, означаващо равноправен обществен статут за всички жители в нейните граници, достъпност на всеки до съвременните културни достижения, ред и законност, сигурна защита срещу вражески нападения. **В този смисъл българските държави са действителните цивилизатори на човечеството, те предлагат на обикновените хора достоен живот и право на собственост върху благата на своя труд, в тях робският труд никога не е представлявал основна и постоянна производителна сила. По-прогресивният обществен строй, ниските данъци, социалната справедливост, както и гордият свободолобив дух, царящ в българските държави, привличат многобройно население от съседни племена, страда**

щи под колониалния гнет на градовете-държави. Започва разпад на родо-вообщинните племена, те се вливат в състава на българските териториални държави. Духовна идентичност, произтичаща от съзнателна принадлежност към високоорганизирана човешка общност, заменя местните и родо-воплеменните зависимости. Всички тези процеси протичат в епоха, когато скъпата книжовна технология е недостъпна за масово приложение, а породените от нея книжовни езици са съвсем непознати за хората извън градовете-метрополиси. Фонетичната по своя произход "Говореща азбука" притежава графични букви, съответстващи на звуковите букви, но държавният генеративен език не е книжовен, защото с него се записват само кратки надписи върху ограничени повърхности от камък, метал, глина, дърво, кожа и пр. Поради липса на безкрайна външна книжовна памет за запис на слово, предимно се разчита на скромната по капацитет човешка памет, което не позволява свободно граматическо развитие на речта, както това става при книжовните езици. По-късно, за нуждите на административното управление в териториалните държави започва използване на съществуващи вече книжовни езици като кушански с гръцки букви в скитска Велика България на кан Кубрат (593 - 653 год.), гръцки в Дунавска

България и арабски в мюсюлманска Волжка България, обаче те не намират широко приложение, защото са чужди и неразбираеми за населението, нямащо достъп до книги. В предкнижовните скитски териториални държави от 9-10 век, под натиска на настъпващите световни универсални религии Християнство и Ислям чуждата книжовност ще бъде заменена с по-понятни за населението официални книжовни системи, съставени въз основа на славянска реч на запад и на тюркска реч на изток.

Освен общо информационно пространство, необходимо за държавно устройство, генеративният език дава на хората абстрактни нравствени понятия като дълг, достойнство, чест, справедливост, добродетел и пр., неизчерпаем източник на духовни сили в обществото. Могъщите български "държави на духа" навсякъде по света побеждават в многобройни битки титаничните градовете-империи и печелят всеобщо възхищение. Преклонението пред непобедимата сила на нравствените стойности прераства в тяхното обожествяване. Така възникват "нравствени" некнижовни религии сродни на Зороастризма, където молитвите и химните се предават "от уста на уста" между свещениците, и чийто свещен авестийски език поразително съвпада с езика на "Говорещата азбука" на българите. В култ са издигнати нравствени категории, вяроност, приятелство, справедливост и

пр., "Истината е най-доброто благо", Любовта е Бог, висше божество е Царствата Мъдрост Ахура Мазда /**АЙ ЧЪРЪ УМЪЗЪЗЪ** - висш цар мъдрост/. Нравствената Зороастрийска религия заема господстващо място в българските некнижовни /и предкнижовни/ териториални държави, докато простонародните култове тангризъм, шаманизъм и почитане на примитивни природни божества са разпространени предимно сред номадските и племенни общности в техните граници.

Нравственият упадък е причина за изчезването от лицето на Земята на не един народ. Известна е руската поговорка за аварите, които "изчезнали завинаги, без да оставят следа след себе си". Когато кан Крум (802 - 814 год.) запитал аварските пленници: "От какво мислите, че загина вашият предводител и целият ви народ?", те му отговорили: "Понеже взаимните клетви се умножиха и погубиха по-смелите и по-умните; и още, понеже насилниците и крадците станаха съобщници на съдиите; също така и от пианството. Тъй като виното се увеличаваше, всички станаха пияници; освен това от подкупничеството, също и от търговията. Защото всички станаха търговци и се маеха помежду си."

Абстрактните понятия оказват толкова решаващо въздействие върху формирането на личността и на общественото съзнание, защото само чрез тях човек може да достигне до разбирането за духовната същина на живота и обществото. Да прозре, че Вярата е Любов към Истината, Любовта е жертвоготовност, добродетелност в името на възвишена цел, а Истината е светлина, хармония, съвършенство, живот. Духът е Съзнание за Вярата-Любов към Истината. Мъдростта е Словото /израз/ на Духа. Бог е висшият Дух, което означава, че Бог е висшето Слово-Мъдрост, Бог е висшата Вярата-Любов, Бог е висшата Истина. Проникнат от разбирането на понятията, човек осъзнава, че нравствеността е проява на Човешкия Дух в обществените взаимоотношения и че безнравствените дела издават бездуховността.

Вдъхновени от Царствата Мъдрост, нашите предци разпространяват във всички посоки на Земята българските "държави на духа" и завладяват света, водени от непобедимата сила на Вярата.

гр. Бургас, 23.04.2007 год.

От стр. 1

В разстояние на 20 години щяха да се появят автомобили, самолети, филми, звукозапис, телефонът, радиото и широкоизползваеми камери. Викторианската епоха отстъпваше пътя на нещо абсолютно ново. За първи път в познатата ни история обикновеният човек беше подтикнат да съзри една утопийна визия на бъдеще, изпълнено изобилно с модерен транспорт, работа, дом и храна за всекиго. Болестите щяха да бъдат прогонени, също и бедността. Животът ставаше по-добър и този път за всеки щеше да има "парче от тортата".

Тогава какво стана? Къде се дянаха тези революционни енергийни открития сред тази технологична експлозия? Нима цялото въодушевление за "безплатната енергия" в началото на миналия век беше отречено от "истинската наука"?

НИВО НА ТЕХНОЛОГИЯТА В ДНЕСНО ВРЕМЕ

Отговорът на този въпрос е "Не". Всъщност, вярно е точно обратното. Впечатляващи енергийни технологии бяха разработени редом с другите открития. Оттогава насам бяха създадени множество методи за произвеждане на енергия при невероятно ниска цена. Но нито една от тези технологии не бе "отворена" за открития пазар като продаваем артикул. Защо се получи така, ще разберем след малко.

Първо бих искал да ви опиша няколко от технологиите за "безплатна енергия", които за момента познавам и които са доказани като съществуващи и работещи отвъд всякакви съмнения. Общото, свързващо всички тези открития, е малкото количество енергия, необходима за контрол или освобождаване на големи количества различен вид енергия. Много от тях някак "прихващат" невидимите етерни полета - източник на енергия, удобно игнориран от "модерната" наука.

1. ЛЪЧИСТА ЕНЕРГИЯ

Усилващият (Magnifying) предавател на Никола Тесла, Устройството за Лъчиста Енергия на Хенри Морей, ЕМА мотора на Едуин Грей, Testatika Machine на Пол Бауман - те всичките използват "лъчиста енергия". Тази натурална енергия (по погрешка наричана "статично" електричество) може да бъде събрана направо от околната среда или извлечена от обикновено електричество по метод, наречен "фракционация" (fractionation). Лъчистата

енергия може да извършва същите чудеса, както обикновеното електричество, при цена по-малко от 1% от стойността му. Тя не се държи точно като електричеството, факт, допринесъл за неразбирането й сред научните среди.

Комуната Methernitha в Швейцария понастоящем има шест работещи модела на безгоривни, самодвижещи се устройства, които прихващат тази енергия.

2. МОТОРИ С ПОСТОЯННИ МАГНИТИ

Др. Роберт Адамс (Нова Зеландия) е разработил удивителни форми на електрически мотори, генератори и отоплители, които използват постоянни магнити. Едно такова устройство извлича 100 Вата електричество от източника, генерира 100 Вата, за да презареди източника и произвежда 140 ВТУ топлина за две минути!

Др. Том Бердън (САЩ) има два работещи модела на електрически трансформатор, захранен с постоянни магнити. Използва 6 Вата входно напрежение за контролиране пътя на магнетичното поле, излизащо от постоянните магнити. Чрез прекарване на магнитното поле, първо през една бобина и после през втора, извършвайки това бързо напред-назад като "пинг-понг", устройството може да произведе 96 Вата изходно напрежение без нито една движеща се част. Бердън нарича устройството Неподвижен Електромагнитен Генератор или НЕГ. Жан-Луи Наудин е пресъздал устройството на Бердън във Франция. Принципът, на този вид устройство е бил първоначално открит от Франк Ричардсън (САЩ) през 1978 г. Трой Рийд (САЩ) има работещи модели на вентилатор с особена магнитна конструкция, който се нагрява, докато се върти. Нужно е точно същото количество енергия, с което се завърта, и обикновен вентилатор. Отвъд тези разработки множество откриватели съобщават за работещи механизми, които произвеждат въртливо движение само с постоянни магнити.

3. МЕХАНИЧНИ ОТОПЛИТЕЛИ

Има два класа машини, които трансформират малки количества механична енергия в големи количества топлина.

Най-доброто от тези напълно механични разработки е въртящата се цилиндрична система, разработена от Френет (САЩ) и Пъркинс (САЩ). При тези машини един цилиндър се върти в друг с разстояние 1/8 инча между двата. Разстоянието между

Къде се дяна безплатната енергия?

цилиндриците е изпълнено с течност - вода или масло, и това е "работната течност", която се нагрява, докато вътрешният цилиндър се върти. Друг метод използва магнити, монтирани на колело, които създават големи въртеливи течения в алуминиева плоскост, докато я нагрява. Тези магнетични отоплители са били демонстрирани от Мюлер (Канада), Адамс (НЗ) и Рийд (САЩ).

Всичките системи отдават 10 пъти повече топлина от стандартните методи, използвайки същото количество входна енергия.

4. СУПЕРЕФЕКТИВНА ЕЛЕКТРОЛИЗА

Водата може да бъде разложена на водород и кислород с помощта на електричество. Познатите ни учебници по химия твърдят, че за този процес е нужна повече енергия, отколкото може да бъде покрита от прекомбиниране на газовете. Това е вярно, но само при най-неефективното й използване.

Когато водата бива бомбардирана със собствената си резонантна честота, използвайки система, разработена от Стен Майер (САЩ) и отново наскоро от "Ксоген Пауър" Инк, тя се разпада на газовете водород и кислород с помощта на много малко електрическа енергия. Използването на различни електролити (добавки, които правят водата по-добър проводник на електричество) променя ефективността на процеса многократно. Знае се също, че дадени определени геометрични структури и повърхности работят по-добре от други. Приложена за задвижване на двигатели (като твоята кола) при цена, единствено за използваната вода.

Още по-удивителен е фактът, че през 1957 г. Фрийдман (САЩ) е патентовал специална метална сплав, която спонтанно разлага водата на водород и кислород без нужда от външен електрически източник и без да предизвиква химически промени в самия метал. Това означава на

Д-р мед. науки
Норман Уокър
м.с. Рая Костова
ГАРДЖЕВА

РЯПА

Нито един зеленчук не съдържа **калций** в такова количество, както листата на ряпата. Там той е повече от 50% от останалите минерали и соли, взети заедно. По тази причина точно той е великолепна храна за деца и възрастни, страдащи от размекване на костите и зъбите. Смесен с морковен сок и сок от глухарче, е едно от

най-ефективните средства за укрепване на зъбите и на всички костни тъкани на организма. Високият процент на магнезия в глухарчето в съчетание с калция от листата и елементите в морковения сок придава на костите твърдост и здравина.

Съдържанието на **калий** в листата на ряпата е също високо и това му придава свойството да увеличава алкалността на организма, особено ако се смеси със сок от целина и морков. Затова той се използва за понижаване киселин-

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

ността на организма. Листата на ряпата съдържат също много **натрий** и **желязо**.

Недостигът на калций в организма частично се предизвиква от употребата на пасторизирано кравето мляко. Постоянното използване на тестени произведения и захар също

може да предизвика недостиг на калций, който в тези продукти е в неорганично състояние, следователно е практически неизползваем.

Мястото, където се изхвърлят много от неорганичните атоми, са краищата на кръвоносните съдове. Най-удобно мястото е правото черво и

затова там тези отпадъци се набират постепенно, увеличават се и причиняват неудобство от болки. Това състояние се нарича хемороиди. На нас не ни е известен нито един случай на човек, който избягва да употребява варена неорганична храна през целия си живот, да е болен от хемороиди. От друга страна, ние сме свикнали да безкрайно число болни, мъчещи се да се лекуват с помощта на инжекции, електрокоагулации и хирургии, недаващи окончателни резултати,

тъй като се правят усилия да се отстрани не причината, а резултатът.

Ще ви приведем типичен случай. Един известен адвокат страдеше от силно напирани хемороиди. Предложихме му да изпива ежедневно по 1 литър смес от морковен и спаначен сок, сок от ряпа и кресон и да се храни изключително със сурови плодове и зеленчуци. След един месец от хемороидите нямаше и следа. Това не е единичен случай. По този начин се излекуваха много хора.

практика, че тази специална смес може да произвежда водород от вода безплатно завинаги.

5. ИМПЛОЗИОННИ /ВИХРОВИ/ ДВИГАТЕЛИ

Всички индустриално произведени двигатели използват отделянето на топлина за предизвикване на разширяване и налягане, за да извършат работа като твоя автомобилен двигател. За да свърши работата, природата използва обратния процес на охлаждане, предизвиквайки всмукване и вакуум, както при торнадото.

Виктор Шаубергер (Австрия) е първият, построил работещи модели на Имплозионни двигатели през 1930 и 1940 г. По-късно Калум Коутс (Callum Coats) е писал широко върху работата на Шаубергер в книгата си "Живи енергии" (Living Energies) и в последствие няколко учени са построили работещи модели на Имплозионно-турбинни двигатели. Това са безгоривни двигатели, които произвеждат механична работа от енергия, извлечена от вакуума. Има също и по-прости модели, които използват вихрови движения, за да прихванат комбинацията от гравитация и центробежна сила и произведат непрекъснато движение във флуиди.

6. СТУДЕН СИНТЕЗ (COLD FUSION)

През март 1989 г. двама химици - Мартин Флайшман и Стенли Понс от университета Brigham Young, Юта (САЩ), съобщават, че са възпроизвели сливане на атомно ниво с помощта на просто настолно устройство. Твърденията биват "развенчани" като несъстоятелни и шест месеца по-късно обществеността загубва интерес.

И все пак студеният синтез е реален. Не само неколкостранно е било документирано излъчване на топлина в повече, но е била описана ниско-енергийна трансмутация на атомни елементи, причинявайки дузина най-различни реакции. Тази технология определено може да произведе евтина енергия.

7. ТОПЛИННИ ПОМПИ, ИЗПОЛЗВАЩИ СЛЪНЧЕВА СВЕТИНА

Хладилникът в кухнята е единствената "машина за безплатна енергия", която имаш. Това е топлинна помпа, задвижвана от електричество. Използва се една единица енергия (електричество), за да се придвижат три единици енергия (топлина). Това ѝ дава Коефициент на полезно действие (КПД) около три. Твоят хладилник използва една единица електричество, за да изпомпа три единици топлина от вътрешната част на хладилника към външната. Това е обичайната употреба и е до момента възможно най-неефективният начин за използване на тази технология. Ето защо топлинната помпа изважда топлината от "източника" към "погасителя" на топлина или мястото, което абсорбира топлина. Източникът на топлина очевидно трябва да е топъл, а охладителят е студен, за да работи този процес максимално добре. В хладилника това е точно обратното. "Източникът" на топлина е вътре в кутията, която е студена и охладителят на топлина е стайната температура на въздуха в кухнята ти, който е по-топъл от източника. Ето защо КПД остава нисък. Но това не се отнася за всички топлинни помпи.

КПД 8-10 се достига лесно с помпи, използващи слънчева енергия. При подобно

устройство топлинната помпа извлича топлина от слънчевия колектор и я прекарва в голям подземен абсорбатор, който остава около 12.78°C; механична енергия бива извлечена при трансфера. Процесът е подобие на този на парния двигател, който извлича механична енергия между бойлера и кондензатора, с разликата, че използва течност, която "ври" при доста по-ниска температура от водната.

Подобна система, тествана през 1970 г., произвеждала 350 hp, измерени с динамометер в специално създаден двигател, само от 100 квадратни фута (100 фута = 30.48000 метра кв.) слънчев колектор. Количеството енергия, необходимо за задвижване на компресора е било по-малко от 20 hp. Така тази система е произвела над 17 пъти повече енергия от входящата. Би могла да захрани малка къща, използвайки същата технология, която поддържа храната в кухнята ви студена.

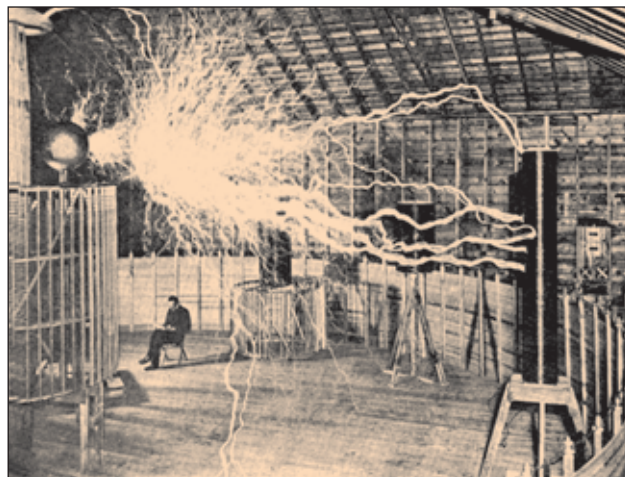
В момента съществува топлинна помпа с индустриални размери, построена на север от Кона, Хавай, която генерира електричество от температурните разлики в океанската вода.

Има десетки други системи, които не съм упоменал. Много от тях са работещи и добре тествани, също както гореспоменатите.

Дори и този кратък списък е достатъчен за да ме разберете:

Безплатната енергия е тук и сега.

Тя предлага на света екологически чиста енергия, в изобилие за всеки и навсякъде.

Никола Тесла в лабораторията си в Колорадо-Спрингс, 25-31 декември 1899 г.

Днес е възможно да спрем продукцията на "парникови газове" и закрием всички атомни електростанции. Днес можем да обезсолим неограничено количество морска вода при допустима цена и да доставим прясна вода до най-отдалечените места на планетата. Цената за транспорт и производство на почти всичко познато може драстично да падне. Храна ще може да се отглежда в парници през зимата във всяка точка на планетата.

Всички тези чудеса на безплатната енергия, които могат да направят живота на Земята толкова по-лесен и по-добър за всекиго, са били отлагани с десетилетия. Защо? Кой е заинтересуван от това отлагане?

НЕВИДИМИТЕ ВРАГОВЕ НА ТЕХНОЛОГИИТЕ ЗА БЕЗПЛАТНА ЕНЕРГИЯ

Съществуват четири гигантски сили, които заедно са работили за създаването на тази ситуация. Ако решим да обвиним някаква "конспирация" за подтискането на тази технология, само ще се създаде суверено разбиране и вината за това ще се прехвърли извън нас.

И така, освен "ненастоящото общество", кои са другите три сили, възпрепятст-

ващи достъпността на технологиите за безплатна енергия?

1. ПАРИЧЕН МОНОПОЛ

В общоприетата икономическа теория съществуват три класа индустрия: капитал, стоки и услуги. В първия клас, капитала, има също три подкласа: натурален капитал, валута и кредит. Натуралният капитал е свързан със сурови материали (като златни мини) и източници на енергия (като нефтени кладенци и водноелектрически централи). Валутата е свързана с печатането на книжни "пари" и сеченето на монети; тези неща обикновено са грижа на правителството.

Кредитът е свързан с отдаването на пари за лихви и увеличаване на икономическата им стойност чрез кредитни сметки. Оттук можем да видим, че в една икономика енергията функционира по същия начин, както златото, печатането на пари от правителството или даване на кредити от банката.

В САЩ и в повечето страни по света има наличие на "паришен монопол". Аз съм "свободен" да спечеля колкото си искам "пари", но ще ми бъде платено само в банките на Федералния Резерв. По никоя начин, дори да искам, не може да ми бъде платено със златни сертификати или с някаква друга форма на "пари". Този паришен монопол е единствено в ръцете на малък брой частни стокови банки, а те са притежание на най-богатите фамилии в света. Техният план е евентуално да контролират 100% от всички капитални ресурси в света, а оттам и живота на всеки един чрез достъпността (и недостъпността) на стоки и услуги. Един независим източник на богатство (устройство за безплатна енергия) в ръцете на всеки човек по света би съсипало техните планове за световна доминация завинаги. А защо това е истина не е трудно да видим.

Понастоящем икономиката на една нация може да бъде забавена или забързана с повишаване или занижаване на лихвените проценти. Но ако един независим източник на капитал (енергия) се появи в икономиката и всеки бизнесмен или човек може да увеличи капиталите си, без да взима заем от банката, то централно управляваният контрол върху нивата на лихвите просто не би имал същия ефект. **Технологията за безплатна енергия ще измени стойността на парите.** Най-богатите фамилии и кредиторите не желаят каквато и да е конкуренция. Това е. Те искат контрола върху източника на пари да е в техни ръце. За тях безплатната енергия не е просто технология, която трябва да бъде крията. Тя трябва да бъде забранена завинаги!

И така, най-богатите фамилии и централните банкови институции са първите, които работят по отлагане достъпността на безплатната енергия до обществото. Мотивацията им е въображаемото "божествено право да владеят", алчност и ненаситната жажда за контрол върху всичко, освен върху себе си. Оръжието, което досега са използвали за това отлагане, включва заплаха, "експерти-провокатори", изкупуване и погребване на технологии, убийства и опити за убийства на открителите, смазване на личността, палеж и широк набор от финансови стимули и демотивация на възможните поддръжници. Те също подкрепят широкото приемане на научната теория, че безплатната енергия е невъзможна (законите на термодинамиката).

На стр. 12-13

От стр. 11

2. НАЦИОНАЛНИ ПРАВИТЕЛСТВА

Втората сила, работеща за отлагане достъпността на безплатната енергия за обществото, са националните правителства. Проблемът в случая не е толкова свързан със съперничеството при печатане на валута, а с поддържането на "национална сигурност".

Според тях светът около нас е джунгла и от хората може да се очаква да бъдат жестоки, нечестни и подли. Работа на правителството е "да осигури сигурна защита". За целта се използва "полицейска сила" от управляващия клон на правителството, за да подсили "властта на закона". Повечето от нас, които са съгласни с властта на закона го правят, защото вярват че това е правилният начин и е за наше добро да го следваме. Ала винаги има няколко индивида, които вярват, че е за тяхно добро, когато не се придържат доброволно към социалния ред. Такива хора правят избора да работят извън "властта на закона" и се смятат за аутсайдери, криминалисти, разрушители, изменници, революционери и терористи.

По пътя на пробата и грешката повечето национални правителства са открили, че единствената външна политика, която работи, е политиката наречена "каквото повикало такова се обадило". Което означава за теб и мен, че тези правителства се третират едни други по начина, по който биват третирани. Съществува постоянна измамна игра за позиции, за влияние в световните афери, където "най-силната" партия печели. В икономиката това е наречено "Златното правило", което заявява, че "този със златото съставя правилата". Същото е и с политиките, но е в по-Дарвинов стил - "оцелява най-силният".

В политиката обаче, "най-силният" е станал израз за най-могъщата партия, която иска да унищожи и най-мръсните. Абсолютно всеки достъпен метод се използва за изпреварване на "противника", а всеки друг е "противник", независимо дали се смята за приятел или враг. Това включва насилствено държане, лъжа, измама, шпионаж, кражба, убийство на световни лидери, скрити войни, съюзи и смяна на съюзника, договори, чуждестранна помощ и присъствието на военни сили, където това е възможно.

Харесва ли ви или не, това е психологическата и моментна площадка, на която националните правителства оперират. Едно национално правителство никога няма да даде на противника предимство ей така, безплатно. Никога! Това е национално самоубийство. Всяка индивидуална активност, вътре или вън от страната, която се интерпретира като даване на противниково превъзходство по какъвто и да е начин, ще бъде третирана като заплаха за "националната сигурност". Винаги!

Технологията за безплатната енергия представлява кошмар за националните правителства. В техните очи безплатната енергия ще даде неограничена военна мощ в ръцете на всички правителства за един финален опит за абсолютно владичество и доминация. Помислете? Не мислите ли, че Япония ще се чувства заплашена, ако Китай притежава безплатна енергия? Как смятате, дали Израел ще си седи мирно и спокойно, ако Ирак се добере до безплатна енергия? Смятате ли, че Индия ще разреши на Пакистан да работи безплатна енергия? Не смятате ли, че САЩ ще се опита да спре Осама Бин Ладен, ако той сполучи да си набави безплатна енергия?

Наличието на неограничено количество енергия при сегашното положение на нещата върху планетата ни ще доведе до неизбежно "пренареждане" на "баланса на силите". Би могла да възникне глобална война за отнемане на предимствата на неограничената енергия от "другите". Всеки ще я иска и в същото време ще гледа да направи така, че никой да не се добере до нея.

И така, националните правителства са втората сила, работеща в насока подтискане на безплатната енергия като публично достояние. Мотивацията им е "самосъхранение". Това самосъхранение работи на три нива: първо, чрез лишаване на външни врагове от уникално преимущество; второ, чрез предотвратяване на индивидуализирани действия (анархия), които могат ефективно да предизвикат официал-

ните власти в страната; трето, чрез съхраняване на притока на доходи, добит от таксация на енергийните източници, които се използват в момента.

Техните оръжия включват възпрепятстването на публикуване на патенти в името на "националната сигурност", легални и нелегални нападки с криминални обвинения, ревизии, заплахи, подслушване на телефона, арести, палежи, кражби на собственост по време на доставка и редица други заплахи, които правят невъзможно построяването и разпространението на машина за безплатна енергия.

3. ЗАБЛУДА И НЕПОЧТЕНОСТ В ДВИЖЕНИЕТО ЗА БЕЗПЛАТНА ЕНЕРГИЯ

Третата сила, работеща в полза на забавяне достъпа на безплатна енергия до масите се състои от заблудени изобретатели, шарлатани и опозитори. По периферията на извънредните научни открития, които съпътстват истинските технологии за безплатна енергия, лежи един призрачен свят от необясними аномалии, несигурни изобретатели и безскрупулни рекламодатели. Първите две сили непрекъснато използват медиите, за да рекламират най-лошите примери от тази група, да отклоняват общественото внимание и да компрометират истинските открития, асоциирайки ги с явни измами.

През последните 100 години се появиха десетки истории за необикновени открития. Някои от тях дотолкова плениха въображението на хората, че и до днес се носят митове за тези системи. В съзнанието ни изплуват имена като Кели, Хубард, Кулер, Хендершот. Зад тези имена може и да стои реална технология, но просто липсва достатъчно техническа информация, за да може обществото да реши. Тези имена остават свързани с митологията за безплатната енергия и биват успешно използвани от провокатори като примери за мошеничество. Но идеята за безплатна енергия се е запечатала дълбоко в човешкото подсъзнание.

Освен това няколко изобретатели с неясни технологии, които показват често срещани аномалии, по погрешка преувеличават личната си важност като изобретатели. Комбинацията от "златна треска"

Къде се дяна безплатната енергия?

и/или "комплекса Месия" при тях напълно изопачава всякакъв бъдещ принос, който те биха могли да направят. Дори и изследователският път, който те следват, да е многообещаващ, в момента, когато започнат да заменят ентузиазма с факти, стойността на научната им работа в голяма степен се омаловажава. Това е могъща, при това неуловима съблазън, която може да изкриви личността, ако последната повярва, че "светът лежи на раменете им" или че те са световни "спасители".

Странни неща се случват и с хората, които смятат, че всеки момент ще станат невероятно богати. Изисква се невероятна духовна дисциплина, за да остане човек обективен и смирен в присъствието на работеща машина за безплатна енергия. Самата вяра, че имат в ръцете си машина за безплатна енергия, е достатъчна да разбалансира психиката на някои изобретатели. Други пък развиват "комплекс за преследване", който ги прави много отбранителни и недостъпни. Това, от една страна, ги възпрепятства в пътя на доразвиване на технологията за безплатна машина, а от друга, налива масло в огъня на измамите и митологиите.

На ред идват и безскрупулните мошеници. За последните 15 години един единствен човек от САЩ е успял да събере повече от 100,000,000 долара, използвайки безплатната енергия като примамка. Въпреки, че му е забранено извършването на бизнес в щата Вашингтон и е престоял в затвор в Калифорния, той не се отказва от безскрупулната си идея. Винаги използва като примамка една от реалните системи за безплатна енергия, убеждава хората, че ще получат тази система много скоро, но в крайна сметка им продава реклама, която не съдържа реална информация за самата система. По този начин е ограбил дори християнски и патриотични комуни в САЩ и продължава да трупа средства.

Измамата, която този човек използва, е записването на стотици хиляди хора по места, където ще инсталира машината за безплатна енергия. Така те не само ще получат машината за безплатна енергия в дома си, но и ще продават излишното електричество на местната енергийна компания. След като се убедят, че ще получават безплатно електричество до живот без допълнителни разходи, хората с радост купуват видеокасетата, която им помага да въвлечат в измамата и техните близки. Веднъж като разберем силата и мотивациите на първите две сили, явно е, че "бизнес-планът" на този човек не може да се осъществи. Този един единствен човек вероятно е нанесъл повече вреда на движението за безплатна енергия в САЩ, отколкото всяка друга сила, унищожавайки доверието на хората в тази технология.

И така, третата сила, отлагаща публичната наличност на безплатната енергия, е заблудата и безчестието вътре в самото движение. Мотивациите са алчност, желание за власт над другите и фалшиво чувство за себезначимост. Оръжията, които те използват, са лъжа, измама, самозаблуж-

дение, арогантност, комбинирани с половинчатата наука.

4. НЕНАСТОЯВАЩО ОБЩЕСТВО

Четвъртата сила, която работи за отлагане на публичната достъпност на технологиите за безплатна енергия, сме всички ние. Лесно е да се види колко тесногръди и презрени са мотивациите на другите сили, но всъщност тези мотивации са не помалко живи в нас.

Подобно на богатите семейства, не се ли таи във всеки от нас чувство за фалшиво превъзходство и желание да контролираме другите, вместо себе си. Не бихме ли се продали още днес, заедно с откритието ни, ако цената беше достатъчно висока, 1 милион долара? Не иска ли всеки от нас, подобно на правителствата, да подсигури личното си оцеляване? Ако се окажем в средата на препълнен горящ театър, не се ли паникьосваме, избутваме и стъпкваме всички по-слаби в лудия устрем към изхода? Или подобно на заблудения изобретател, не разменяме ли понякога удобната илюзия за неудобния факт? И не се ли възвеличаваме в очите си повече от другите? Не се ли страхуваме от непознатото, дори ако обещава голяма възвръщаемост?

Така че, виждате ли, всичките четири сили са просто различни аспекти на един и същ процес, работещ на различни нива в обществото. Всъщност силата, предотвратяваща публичната поява на безплатната енергия, е бездуховно мотивираните действия на човека-животно. В един по-дълбок анализ безплатната енергия е една външна манифестация на Божествено Изобилие. Това е двигателят на икономиката на едно просветлено общество - където хората доброволно се отнасят едни с други по респектиращ и цивилизован начин; където войната и физическото насилие са социално недопустими действия; където разликите между хората поне се толерират.

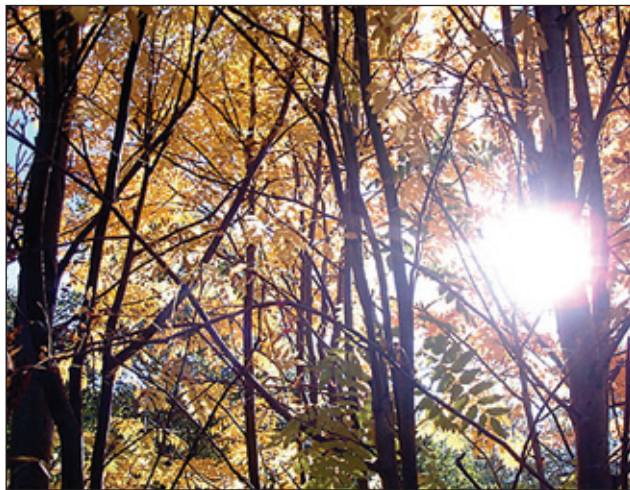
Появата на технология за безплатна енергия в публични ръце е зората на една истински цивилизована епоха. Това е епохално събитие в човешката история. Никой не може да си я припише. Никой не може да забогатее от нея. Никой не може да управлява света с нея. Това е просто подарък от Твореца. Тя ни задължава да приемем отговорността за собствените си действия и да бъдем самодисциплинирани и самокритични, когато трябва. Днешното царство на силата не може да има безплатна енергия, без тотално да я изроди в нещо друго. Тази "цивилизация" е достигнала ръба на своето развитие, понеже е зародила семената на собствената си трансформация. Безплатната енергия не може да се повери на неодухотворените хора-животни. Те ще сторят с нея това, което винаги са правели - да се устремят към безпощадно преимущество над всеки и да се убиват едни други в процеса.

Ако се върнем назад и прочетем Ayn Rand's Atlas Shrugged (1957) или доклада на Club of Rome, Ограничаване на Растежа (The Limits To Growth, 1972), става ясно, че най-богатите семейства са разбрали това преди десетилетия. Планът им е да живеят в "света на безплатната енергия", но завинаги да я "отрежат" за останалите си събратя. Но в това няма нищо ново. Управляващите винаги са смятали масите за техни подчинени. Новото е, че сега ти и аз имаме могъществото на Интернет в наши ръце и можем да комуникираме по-добре от всякога. Интернетът ни предлага четвъртата сила, шанса да преодолеем общите усилия на другите сили, които предотвратяват разпространението на технологи-

ята за безплатна енергия.

ШАНС ЗА ЕДНО СПРАВЕДЛИВО ОБЩЕСТВО

Едно събитие, на което всички ние ставаме свидетели днес е, че изобретателите започват да публикуват работата си, вместо да я патентоват и държат в тайна. Понякога и хората "раздават" информация за тези технологии чрез книги, видео и уебсайтове. Въпреки че в Интернет все още има голямо количество безплодна информация относно безплатната енергия, наличието на добра информация е все повече. Погледни сам за себе си списъка от сайтове в края на този материал.

Належашо е ти самият да започнеш да събиращ информация за истински системи за безплатна енергия. Причината е проста. Първите две сили никога няма да допуснат изобретател или компания да построи и продаде такава машина. Единственият начин, по който можеш да получиш такава, е да я построиш сам или с приятели. Това е, което хората тихомълком започват да правят. Дори да се чувстваш неспособен за тази задача, поне събери информацията. Кой знае, може би ти ще си просто брънката от една верига събития, в края на която е успехът. Фокусирай се върху това, което можеш да извършиш сега, не в това, което остава да се извърши. В момента, когато ти четеш този материал, малки изследователски групички работят върху детайлите. Много от тях ще публикуват резултатите си в Интернет.

Всеки от нас съставя четвъртата сила. Ако застанем твърдо на краката си и откажем да бъдем невежи и безучастни, ние можем да променим курса на историята. Това, което ще извърши промяната, е съвкупността на нашите комбинирани действия. Само масови акции, които представляват взаимното ни съгласие, могат да създадат света, който желаем. Останалите три сили няма да ни помогнат да поставим безгоривен енергиен генератор в мазетата си. Те няма да ни помогнат да се освободим от техните манипулации.

Едно е важно: безплатната енергия е тук. Тя е реална и ще промени начина, по който живеем, работим и отношенията ни един с друг. Още повече, че безплатната енергия ще направи алчността и страха за оцеляване остарели и ненужни. Но, както всички духовни упражнения, ние трябва първо да манифестираме щедрост и доверие в нашия собствен живот.

Източникът на безплатна енергия е вътре в нас. Това е вълнението от свободната ни изява. Това е нашата духовно подтиквана интуиция да се изявим без разсейване, заплахи и манипулации. Това е в отворените ни сърца. В идеалния вариант безплатната енергия ще е в основата на едно общество, където всеки има достатъчно храна, дрехи, подслон, себестойност и собствено време да съзерцава по-висшето зна-

чение на живота. Нима не държим достатъчно един на друг, за да премахнем страха си и да предприемем действие за сътворяването на това бъдеще за децата ни? Вероятно не съм аз единственият чакащ да работи за по-висша Истина.

Безплатната енергия е тук. Тя е била тук от десетилетия. Комуникационните технологии и Интернет раздраха тайнственото було, покриващо този забележителен факт. Хора от целия свят започват да изграждат устройства за безплатна енергия за собствена употреба. Банкерите и правителствата не желаят това да се случи, но нямат контрол над него. Големи икономически сътресения и войни ще бъдат използвани в близкото бъдеще, за да се отклони съзнанието на хората от присъединяване към движението за безплатна енергия. Никоя от големите информационни медии няма да покаже този аспект на събитията. Това ще бъде посочено като войни и размирици навсякъде, докарващо окупацията на все повече страни от ООН "миротворци".

Западната цивилизация се спуска стремглаво по спиралата на самоунищожението - ефект от дълго продължилите алчност и корупция. Всеобщото разпространение на безплатната енергия не може да спре тази тенденция. То само ще я засили. При все това, ако имаш машина за безплатна енергия, избери си по-добро местоживееие, където ще оцелееш политическите /социални/ икономически трансформации, които са на път да станат. Нито едно национално правителство няма да оцелее по време на процеса. Въпросът е, кой ще контролира надигащото се Световно правителство: първата или четвъртата сила?

Последната Велика война е почти над главите ни. Семената са посяти. След нея ще дойде началото на истинска цивилизация. Някои от нас, които ще откажат да се бият, ще оцелеят, за да видят зората на света на безплатната енергия. Предизвиквам те ТИ да бъдеш един от тях.

САЙТОВЕ:

<http://www.Fortunecity.com/green-field/bp/16/>

Създадена от Geoff Egel от Австралия. Най-добрата на Нет-а!

www.free-energy.cc

Създадена от Clear Tech, Inc. и Д-р. Peter Lindemann.

<http://jnaudin.free.fr/>

Създадена от JLN Labs във Франция.

www.1dove.com/fe/index.html

Страницата за Безплатна Енергия на Jim (САЩ).

www.keelynet.com

Създадена от Jerry Decker (САЩ).

www.xogen.com

Страница, посветена на технологията за супер-електролиза.

www.rumormillnews.com

Добър сайт с най-различни видове алтернативни новини и много връзки.

ПАТЕНТИ:

Повечето от тези патенти могат да бъдат видяни на www.delphion.com. Това са примери от изобретения, които произвеждат безплатна енергия:

Tesla: USP #685,957 (1901)

Freedman: USP #2,796,345 (1957)

Richardson: USP #4,077,001 (1978)

Frenette: USP #4,143,639 (1979)

Perkins: USP #4,424,797 (1984)

Gray: USP #4,595,975 (1986)

Meyer: USP #4,936,961 (1990)

Chambers (Xogen): USP #6,126,794 (1998).

ПРИКАЗКА ЗА ИЗГУБЕНИТЕ ДУМИ

От стр. 1

Разказвачът на приказки се разхождаше по белия свят и видя едно малко момиченце, което играеше с кофичка и лопатка в пясъка. Една малка принцеса, която чакаше да разцъфнат дърветата и да се разпукат цветовете, която яздеше ветровете и правеше своите светове красиви и блестящи и пясъчни кули от златни песъчинки.

- Разкажи ми една приказка - каза малката принцеса, - една голяма приказка и една малка. Най-голямата приказка на земята и най-малката приказка на земята.

Звезден прах падна в очите на разказвача на приказки и той започна:

Имаше едно време един разказвач на приказки. Той носеше на гърба си една торба, цялата в шарени кръпки, весели кръпки, а дрехите му бяха съшити от безброй пъстри парчета. В ръката си държеше нещо като сакче за пеперуди, с него ловеше прекрасните приказки и ги поставяше в различните джобчета на разноцветната торба. Когато звезден прах паднеше в очите му и той тръгнаше из безкрайните приказни светове, весело си тананикаше:

- Пеперуда върху цвят, това е усмивката...

Весели слънчеви зайчета се гонят...

Усмивките са слънце, къпещо се в ручей...

Като цветни балончета, като сапунени мехури около него бълбукаха приказките и беззвучно се разпукваха.

От където и да минеше, горските зверове - сърни, зайци, мечки, лъвовете - се струпваха около него. Той ги милваше и им разказваше приказки. Те стояха и го гледаха омаяни, защото разбираха неговия език. Слушаха гласа му и се радваха на добротата, която извира, която струи от него. Около него имаше много, много деца, с които той играеше, а хората спираха да чуят благите вълшебни думи, да се порадват на красотата на разказа и да се почувстват подобри.

Един ден той се разхождаше из белия свят, когато видя едно малко момиченце, една малка принцеса. В очите ѝ танцуваха приказните светове, а тя строеше слънчеви светове и градове от златен пясък и мечти.

- Разкажи ми една приказка - каза малката принцеса, - една вълшебна приказка. Най-малката и най-голямата

приказка на земята...

Звезден прах падна в очите на разказвача. Той отвори торбата и... О, ужас! - някаква мишка бе изгризала дупка и от вълшебната торба бяха избягали всички приказки. Бяха изтекли вълшебствата. Красивите думи, изящни като полет на птица, се бяха изгубили. Бяха изчезнали звездните сънища, нежни като блестяща паяжина, уловила утринна роса.

Двамата тръгнаха да търсят изгубените думи, които се бяха поръсили навсякъде по стъпките на разказвача, сякаш за да очертаят пътя му.

Злата магьосница Кхала Кала Хала Кали отдавна дебнеше сгоден момент. Тя бе пратила мишката да изгризе торбата с вълшебни приказки. А после изпрати и забравата, за да потънат в забравата добрите думи, нежните думи. Тя искаше да вижда тъжни лица и да няма думи, които да зарадват хората. Да няма весели усмивки и слънчеви песни. Защо бе такова нейното желание ще ви разкажа в друга приказка.

Разказвачът на приказки спря. Той не можеше да си поеме дъх, защото нищо не му бе останало. Ама съвсем нищо. Той не помнеше нито една приказка. Не можеше да каже нито една добра дума. Сякаш той не беше той. За първи път една сълза се отрони от околото му. Една сълза, която отразяваше целия свят. Момиченцето задържа сълзата и тя започна да се превръща в приказка, в една вълшебна приказка. С един червен и с един бял конец като мартеница то закърпи дупката в приказната торба и пусна в нея първата приказка, която блестеше като диамант, дори не като диамант, а като капчица животворна вода, която е по-ценна от всякакъв диамант.

Те пак тръгнаха да търсят

загубените думи. Всяка птица носеше на крилете си по една прекрасна приказка. Кучетата, лъвовете и сърните ги догонваха и им разказваха за някое вълшебно чудо. Жабите говореха хорово своите невероятни истории. Дърветата нежно шумоляха, а

изворите бълбукаха и всеки и всичко разказваше нова и нова приказка. В далечината се чуваше звътенето на сребърните лъчи на звездите като капчици в тиха нощ. В косите на момиченцето блестяха изгряващите слънчеви лъчи.

- Това е най-малката приказка - възкликна малката принцеса. - Малка като сълза. Това е най-голямата приказка - голяма като целия свят.

- Това е най-кратката приказка. Трае колкото една въздишка. Въздишка за изгубените приказки. Това е най-дългата приказка, която съм чула - възхити се тя. - Слънцето и Нощта, дърветата и изворите ще ми я разкажат цял живот.

Малката принцеса се усмихна и усмивката ѝ бе цял свят. Безкрайна вселена.

Живееше един разказвач на приказки. Той беше облечен с дрехи, съшити от безброй пъстри парчета, а на гърба си носеше една торба, цялата в шарени кръпки. В нея той събираше хилядите весели усмивки, разноцветните думи и добри пожелания. Щом видеше някоя красива малка дума, незабелязана като дребно камъче, пропусната като падащо есенно листо, пренебрегвана като стар спомен или съвсем забравена като слънцето в нощта, той я пхваше в торбата, в едно от безбройните джобчета. И когато забележеше тъжно лице и плачещи очи, изваждаше красивата дума и с някакво вълшебство я превръщаше в чудна приказка. Сълзите изчезваха от лицата. Тъгата се разпиляваше и в душите разцъфваха благи усмивки. Неволите се разтапяха и се превръщаха в извор жива вода. И смеят бълбукаше весел и безгрижен. Имаше приказки за радост, имаше приказки за поука.

Издадена стихосбирка на д-р Л. Логофетова
Compact Header Hide Pane
anelia.jeliazkova <neli0973@abv.bg>

Рогена в град Козлодуй на 18.10.1951 г. Висшето си образование получава в Медицинска академия гр. София, специалност "Стоматология". Семейна, с две деца и две прекрасни внучета.

ПРОТЕСТНАТИ РЪЦЕ

О, Боже!
Колко пъти аз на ден
ръцете си към теб простирам.
О, Боже мили,
как никога най-вярната
молитва не намирам,
че думите ми са безсилни
пред твоята Велика мощ,
че думите ми са страдания
и силната ми вяра в Теб,
за мен е упование.
За всичките, които най-обичам
е моята молитва.
Когато имам силна болка,
пред тебе, Боже, коленича.
О, много болки аз изпитах,
но никога не те попитах:
защо, защо и докога???

КЪМ БОГА

Боже, който си над мене,
обгърни ме с много светлина.
Боже, който си над мене,
дай ми твоята добрина,
дай ми твоята топлина,
дай ми всичко, със което
в този свят да издържа.

Нека тръните в косата
да разцъфнат в цветове,
за да мога като тебе, Боже,
да прощавам грехове.
За да мога греховете
да превръщам в звездопад,
за да пълня аз сърцето си
с обич, чиста като водопад.

РАЗРУШАВАНЕТО НА АДА И НЕГОВОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

Л. Н. ТОЛСТОЙ

Продължение от миналия брой

VIII

- Какво пък, това е добре - казал Велзевул. - Но убийствата? Кой завежда убийствата?

- Аз - отговорил, излизайки от тълпата, червен, кървав на цвят дявол със стърчащи от устата кучешки зъби, остри рога и вдигната нагоре тлъста, неподвижна опашка.

- Как ти караш да бъдат убийци учениците на този, който е казал: "Не отговаряй на злото със зло, обичай враговете си"? Как правиш убийци от тези хора?

- Ние правим това по стария начин - отговорил червеният дявол с оглушаващ, трещящ глас. - Събуждаме в хората корист, сприхавост, ненавист, мъст, гордост.

И така, по стария начин, внушаваме на учителите им, че най-доброто средство да отучим хората от убийство се състои в това, самите учители публично да убиват тези, които са убийци. Този метод не само ни дава убийци, а ги приготвя за нас.

Голям брой ни е давало и ни дава новото учение за непогрешимостта на църквата, за християнския брак и за християнското равенство.

Учението за непогрешимостта на църквата ни е давало в предишни времена най-голям брой убийци. Хората, признаващи себе си за члено-

ве на непогрешимата църква, смятаха, че да се позволява на лъжовни тълкуватели на учението да развъртават хората е престъпление и затова убийството на

Лев Николаевич Толстой (28. 08. 1828 - 07. 11. 1910) в родното си имение "Ясна поляна"

такава хора е богоугодно дело. И те убиваха цели селища и езекутираха, изгаряха стотици хиляди хора. При това смешното е, че хората, започнали да разбират истинското учение, бяха считани за най-опасни ваши слуги, т.е. за слуги на дявола, от тези, които ги езекутираха и изгаряха. А езекутираните и изгаряните на кладите, бивши наши покорни слуги, считаха себе си за свети изпълнители на волята на бога. Това беше в миналото.

В наше време много голям брой убийци ни дава учението за християнския брак и за равенството.

Учението за брака ни дава, първо, убийства между съпрузите и убийства на децата от майките. Мъжете и жените се убиват един друг, когато им се сторят стеснителни някои изисквания на закона и обичаят на църковния брак.

Майките убиват де-

цата най-вече тогава, когато съединенията, от които са произлезли тези деца, не се признават с брак. Такива убийства се извършват постоянно и равномерно.

Убийствата, предизвикани от християнското учение за равенството, се извършват периодично, но затова пък, когато се извършват, са много на брой. Според това учение, на хората се внушава, че всички те са равни пред закона. Тези, които са ограбени, чувстват че това не е истина. Виждайки, че равенството пред закона се състои само в това на грабителите да им е удобно да продължават да грабят, те се възмушават и нападат своите грабители. И тогава започват взаимни убийства, които ни дават понякога наведнъж по десетки хиляди убийци.

IX

- Но убийствата на война? Как вие водите към тях учениците на този, който е признал всички хора за синове на един отец и е повелявал да се обичат враговете?

Червеният дявол се ухилил, изпусвайки струя огън и дим от

устата си, и радостно се потупал с тлъстата си опашка по гърба.

- Правим го така: внушаваме на всеки народ, че той е най-добрият от всички на света, Deutschland Uber alles ("Германия - над всички"), Франция, Англия, Русия Uber alles, и че този народ (еди кой си) трябва да властва над всички други народи.

А тъй като ние внушаваме това на всички народи, то те, чувствайки се постоянно в опасност от своите съседи, винаги се готвят за защита и се озлобяват един към друг. И колкото повече се готви за защита една страна и поради това се озлобява към своите съседи, толкова повече се готвят за защита всички останали и се озлобяват един на друг.

Така че сега всички хора, приели това учение, което ни наричаше убийци, постоянно и предимно са заети с подготовката на убийства и със самите убийства.

X

- Какво пък, това е остроумно - казал Велзевул след кратко мълчание. - Но как свободните от лъжата учени хора не са видели, че църквата е извратила учението, и не са го възстановили?

- А, те не могат да го направят - казал със самоуверен глас, изпълзявайки напред, матово-черен дявол с мантия, с плоско полгата чело, безмускулни крайници и

щръкнали големи уши.

- Защо? - строго попитал Велзевул, недоволен от самоуверения тон на дявола с мантията.

Без да се смушава от укора на Велзевул и без да бърза, дяволът в мантията спокойно седнал, но не върху плочата, както другите, а по-източен обичай, скръствайки безмускулните си крака, и започнал да говори без запъване с тих, отмерен глас:

- Не могат да го направят, тъй като аз постоянно отвличам тяхното внимание от това, което те могат и трябва да знаят, и го насочвам към това, което не им е нужно да знаят и което никога няма да узнаят.

- Как си направил това?

- Правил съм го и го правя по различен начин във времето - отговорил дяволът в мантията. - В миналото аз внушавах на хората, че най-важното за тях е да знаят подробности за отношенията между лицата от троицата, за произхождението на Христа, за неговото естество, за свойствата на бога и т.н. И те много и продължително разсъждаваха, доказваха, спориха и се сърдеха. И тези разсъждения така ги занимаваха, че те изобщо не мислеха за това, как да живеят. А без да мислят за това как да живеят, на тях не им беше нужно да знаят какво им е говорил за живота техният учител.

После, когато вече

така се забъркаха в разсъждения, че самите те престанаха да разбират това, за което са говорели, аз внушавах на едните, че най-важното за тях е да изучат и да разяснят всичко това, което е написал човек, наречен Аристотел, живял преди хиляди години в Гърция; на другите внушавах, че най-важното за тях е да намерят такъв камък, чрез който би било възможно да се прави злато, и такъв еликсир, който би ги излекувал от всички болести и би направил хората безсмъртни. И най-умните и учените от тях насочиха всички свои умствени сили към това.

На тези, които не се интересуваха от това, аз внушавах, че най-важното е да знаят: Земята ли се върти около Слънцето или Слънцето около Земята? И когато те разбраха, че Земята се върти, а не Слънцето, и определиха колко милиона версти има от Слънцето до Земята, те бяха много радостни и оттогава досега още поусърдно изучават разстоянията до звездите, макар да знаят, че тези разстояния нямат край, че навярно броят на звездите е безкраен и че изобщо не им е нужно да знаят това.

Аз им внушавах още, че за тях е много необходимо и важно да знаят как са произлезли всички зверове, червеи, растения, всички безкрайно малки животни.

На стр. 16

ОПИТЪТ ДА БЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

инж. Рагу ПАНАЙОТОВ

Продължение от миналия брой

А Крумовите закони? - Нима на тогавашния държавно-управленчески апарат с повече от четиридесет админист-

ративни длъжности - нещо непознато в другите владетелски дворове, съответства устно законодателството с глашатаи и барабани? Също така, в кореспонденцията на цар Борис с папа Николай I, във връзка с приемането на Християнството, папата съветва нашия цар да изгори старите книги като "нечестиви". Нима може да се предполага или твърди, че най-голямата държа-

ва в Европа през IX век, наред с Римската империя (в двете ѝ части) и държавата на франките, не е знаела що е писменост, тънела е в неграмотност, та е трябвало да бъде "цивилизована" от Рим и Константинопол?!

Кирил и Методий са двама велики гении на Всемира, Божии пратеници, които 6-700 години преди Галилей и Коперник са вложили в нашата азбука цялото Все-

ленско знание. Така, както в една малка, елегантна математическа формула се крият десетки страници логически изводи и построения, така всяка буква от глаголицата е свързана с всички останали, обединени от "ключ-модул", и по графичен начин отразява строежа на Вселената, Слънчевата система, характеристиките на планетите, орбитите (дори такива на планети, които през няколко-

тотин години само преминават през Слънчевата система и за които свидетелства Светото Писание); също така честотния спектър, цветовете, музикалните тонове и пр., и пр. В крайна сметка в ръцете ни е един графичен план за развитието на човечеството и мястото на българите в него поне за следващите 1500 години. (Виж книгите на Мариана Везнева.)

Следва

РАЗРУШАВАНЕТО НА АДА И НЕГОВОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

От стр. 15

И макар че съвсем не им е нужно да знаят това, а е и съвършено ясно, че е невъзможно да се узнае, тъй като животните са толкова безкрайно много, колкото и звездите, то към такива и към подобни изследвания на явленията от материалния свят те насочват всички си умствени сили и много се учудват, че колкото повече разбират това, което не им е нужно да знаят, толкова повече остава това, което не са узнали. И макар да е очевидно, че според техните изследвания областта на това, което им се е отдало да узнаят става все по-широка и по-широка; предметите на изследванията - все по-сложни, а придобитите знания - все по-неприложими и по-неприложими в живота, това ни най-малко не ги смущава и те, напълно уверени във важността на своите занимания, продължават да изследват, да проповядват, да пишат, да печатат и да превеждат от един език на друг всичките си, в голямата част за нищо негодни изследвания, а ако случайно са годни, то те са за утеха на малката част богати или за влошаване на положението на болшинството бедни.

За да не се досетят никога вече, че единството което им е нужно, е да установят законите на живота, указани в учението на Христа, аз им внушавам, че не могат да знаят законите на духовния живот и че всяко религиозно учение, в това число и учението на Христа, е заблуждение и суеверие, че могат да узнаят как трябва да живеят от измислената от мен наука, наречена социология, която се състои в изучаването на това колко различно и лошо са живели предишните хора.

Така че вместо по учението на Христа да се постараят да живеят по-добре, те мислят, че трябва само да изучат живота на предишните хора, от това изучаване да изведат общите закони на живота и, за да живеят добре, трябва

само да се съобразяват в живота си с тези, измислени от тях закони.

За да мога още повече да ги задържа в неведение, аз им внушавам нещо подобно на учението на църквата, а именно, че съществува някаква приемственост на знанията, която се нарича наука, и че утвържденията на тази наука са също така непогрешими, както и утвържденията на църквата.

А щом тези, които се считат за дейтели на науката, се убедят в своята непогрешимост, те естествено провъзгласяват за несъмнени истини не толкова нужните, а и често нелепи глупости, от които не могат да се отрекат, след като веднъж са ги казали.

Ето затова аз казвам, че дотогава, докато им внушавам уважение и работопие към тази наука, която съм измислил за тях, те никога няма да разберат учението, което едва не ни погуби.

XI

- Много добре. Благодаря - казал Велзевул, а лицето му засияло. - Вие заслужавате награди и аз достойно ви награждавам.

- Вие забравяте за нас - закрещели в няколко гласа останалите дяволи - с различна козина, малки, големи, кривоноги, дебели, слаби.

- А вие какво правите? - попитал Велзевул.

- Аз съм дяволът на техническите усъвършенствания.

- Аз - на разделението на труда.

- Аз - на пътищата и на съобщенията.

- Аз - на книгопечатането.

- Аз - на изкуството.

- Аз - на медицината.

- Аз - на културата.

- Аз - на възпитанието.

- Аз - на поправянето на хората.

- Аз - на опияненето.

- Аз - на благотворителността.

- Аз - на социализма.

- Аз - на феминизма - закрещели всички ед-

новременно, бутайки се напред, пред лицето на Велзевул.

- Говорете поотделно и кратко - закрещял Велзевул. - Ти - обърнал се той към дявола на техническите усъвършенствания, - ти какво правиш?

- Аз внушавам на хората, че колкото повече неща те направят и колкото по-бързо ги правят, толкова по-добре ще бъде това за тях. И хората губят живота си за производството на вещи, правят ги все повече и повече, въпреки че тези вещи не са нужни на тези, които ги карат да ги правят, и са недостъпни за тези, които ги правят.

- Добре. А ти? - обърнал се Велзевул към дявола на разделението на труда.

- Аз внушавам на хората, че тъй като вещи могат да се правят по-бързо с машини отколкото с хора, то трябва хората да се превърнат в машини. И те го правят, а хората, превърнати в машини, ненавиздат тези, които са напра-

вили това с тях.

- И това е добре. Ти? - обърнал се Велзевул към дявола на пътищата и на съобщенията.

- Аз внушавам на хората, че за тяхно добро им е нужно колкото се може по-бързо да се придвижват от място на място. И вместо всеки да подобрява своя живот на своето си място, те прекарват голямата част от живота си в преминаване от място на място и много се гордеят с това, че за един час могат да преминат 50 версти и повече.

Вълзевул похвалил и този. Изправил се дяволът на книгопечатането. Както той обяснил, неговото дело се състояло в това, на колкото се може по-голям брой хора да се съобщят тези гадости, които се правят и пишат по света.

Дяволът на изкуството обяснил, че той под вида на украшения и възбуждането на възвишени чувства у хората поощрява техните пороци, като ги изобразява в прив-

лекателен вид.

Дяволът на медицината обяснил, че делото му е в това, да внушава на хората, че най-важното за тях е грижата за собственото им тяло. А тъй като грижата за собственото тяло няма край, то хората, грижещи се с помощта на медицината за него, не само забравят за живота на другите хора, но и за своя собствен.

Дяволът на културата обяснил, че внушава на хората, че използването от всички на тези дела, които завеждат дяволите на техническите усъвършенствания, на разделението на труда, на пътищата и на съобщенията, на книгопечатането, на изкуството, на медицината, е нещо като добродетел и че човекът, който използва всичко това, може да бъде напълно доволен от себе си и да се не старее да бъде по-добър.

Дяволът на възпитанието обяснил, че той внушава на хората, че те могат, въпреки, че живеят лошо и не знаят в какво се състои добрият живот, да учат децата си на добър живот.

Дяволът на поправянето обяснил, че той учи хората на това, че бидейки самите те порочни, могат да изправят порочните хора.

Дяволът на опияненето казал, че той учи хората на това, че вместо да се избавят от страданията, които правят живота тежък, и да се стараят да живеят по-хубаво, на тях им е по-добре да падат в несъвест от опиянение под влияние на виното, цигарите, опиума, морфина.

Дяволът на благотворителността казал, че внушава на хората, че грабейки килограми и давайки на ограбените тро-

хички, те са добродетелни и не се нуждаят от усъвършенстване. Така той ги прави недостъпни за доброто.

Дяволът на социализма се похвалил, че в името на най-висшето обществено устройство на живота на хората той подбужда враждата между съсловията.

Дяволът на феминизма се похвалил, че за още по-усъвършенствано устройство на живота, освен вражда между съсловията, подбужда също и вражда между половете.

- Аз съм комфортът, аз - модата! - крещели още други дяволи, приближавайки се към Велзевул.

- Нима вие смятате, че аз съм толкова стар и глупав, че не разбирам, че след като учението за живота е лъжовно, всичко, което би могло да ни вреди, става полезно за нас - закрещял Велзевул и гръмко се разсмял. - Достатъчно. Благодаря на всички - и като плеснал с крила, той скочил на краката си.

Дяволите обкръжили Велзевул. На единия край на скупчили се дяволи бил дяволът с пелерината - изобретателят на църквата, а на другия край - дяволът с мантията, изобретателят на науката. Тези дяволи си подали лапи един на друг и кръгът се затворил.

И всички дяволи, смеейки се, крещейки, свистейки и пърхайки, започнали, махайки и трептейки с опашки да кръжат и да танцуват около Велзевул.

Велзевул разперил криле и, като ги размахвал, танцувал в средата, вдигайки високо крака.

Отгоре се чували виковете, плач, стонове, скърцане със зъби.

17 ноември 1902 г.

Всенародно екологично движение (ВЕД) "Родово имение"

Издател: Атанас Панчев

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Кръстанка Стаева-Панчева

РЕДАКЦИОНЕН КОЛЕКТИВ:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Лилия Стайкова

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@abv.bg
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска Къща "Новата
Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД